

Van edele tarwe
tot delicatessen

Van Melle's Biscuits
- evengoed als de beste -
Van Melle's Biscuits
- onberispelijk bereid -
Van Melle's Biscuits
zijn een delicatessen,
beslist superieur
door „first-class“ kwaliteit.

VAN MELLE'S
BISCUITS EN WAFELS

HOOIKOORTS
VOLKOMEN GENEZING MOGELIJK DOOR
GENCYDO

Prospectus aanv. bij: Intern. Laboratorien A. G.
ARLESHEIM — pa. Meezenlaan 34, 's-GRAVENHAGE

RINGERS
Melacta
MELK-CHOCOLADE
met Amandelen en
honing

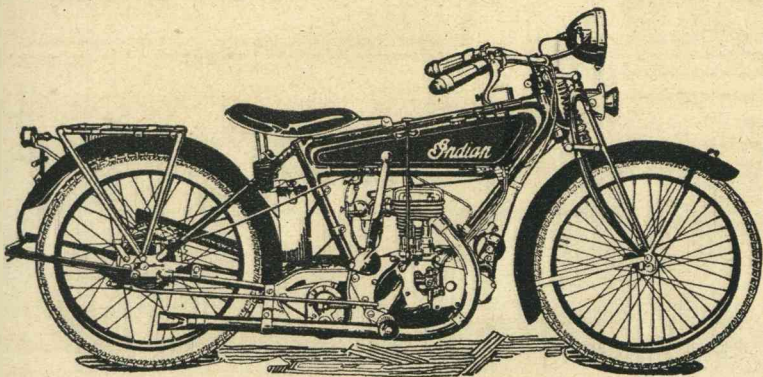

TARSAVON
(MET TIO-GEHALFENDE ERDE)
HAARWASCHMIDDEL
REUKLOS, TEGEN VUURVLEK
VERVULGINGS- en FLEESCHEN
VAN VERSCHILLENDE GROOTTEN.
AFDOEND MIDDEL TEGEN ROOS.
TARSAVON COMPANY - HAARLEM

**ZIEKEN EN
INVALIDEN
WAGENTJES**
M. OOSTWOLD
FRANKEKER
RADERSBRANCAOS
VRAAT BRIL, UNIEKE
OF RIETSTROMING.
ADVERTEERT IN
„PANORAMA“

INDIAN VOORAAN

INDIAN PRINCE

De Indian Prince 1 cyl. 3½ P.K. handhaaft
ten volle de schitterende reputatie welke
het Indian-fabriekaat sinds jaren geniet

Model L. f 625.—
„ L. E. met electr. installatie extra „ 70.—

HOOFDAGENTEN:

Handelmij R. S. STOKVIS & ZONEN

AFDEELING AUTOMATERIAAL

ROTTERDAM AMSTERDAM GRONINGEN

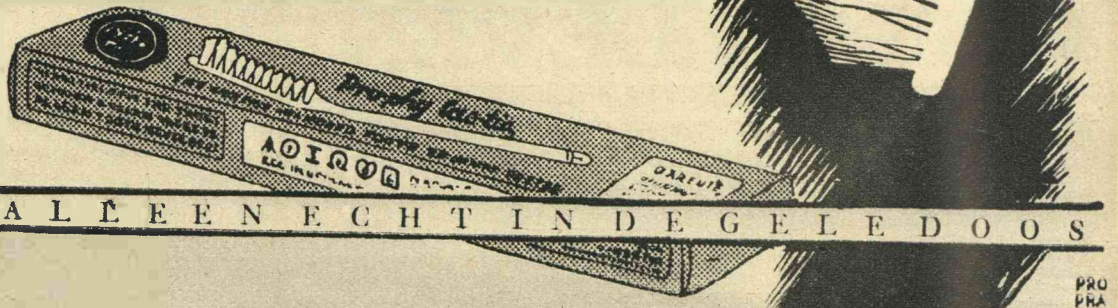
Pro-phy-lactic

de wereld bekende tandborstel,
reinigt tusschen de tanden en niet slechts
oppervlakkig. De gekartelde vorm past
om de tanden, terwijl de voorste langere
haarbundels zelfs de achterste kiezen bereiken.

Prijs: Grootte maat Fl. 1.60
„ Middel maat „ 1.25
„ Kleine maat (Baby) „ 0.85

Importeur

THE GLOBE TRADING Co. Ltd., AMSTERDAM
Vraagt ook PRO-PHY-LAC-TIC Haarborstels

Vraagt „SASKA“ VOOR ENGROS BIJ

de fijnste LIMONADESIROOP
met HEELE AARDBEIJEN,
BEREID VOLGENS OCTROOI N°. 2593
Verkrijgbaar in de voornaamste restau-
rants en bij de solide comestibleshandelaars

**KEUR
VLEK**

DEN HAAG, Tel. 10839

**WEES SLIM
GEBRUIK GLIM**

*Daar heb je Vader
met onze Wrigley's!*

Er is geen goedkoop lek-
kernij denkbaar dan deze
heerlijke, verfrischende
Kauwbonbons. Bij het naar
huis gaan per trein of tram
of op de fiets, kwikken
zij U op, zij zijn vooral na
het rooken, zoo aangenaam
in den mond.

En dan thuis gekomen!
Hoe heerlijk die blijde en
opgetogen gezichtjes van
de kleintjes, wanneer zij
begeerig de handen uit-
steken naar
de door U
meegebrachte
WRIGLEY'S.

ALTIJD
VERSCH
DOOR DE
PRACTISCHE
VERPAKKING

*„Na elken
maaltijd“*

WRIGLEY'S

**N.V. ZAADHANDEL
GOED ZAAD EN ZAADTEELT**

V. H. A. HOBDEL

GOEDE OOGST

OOLTGENSPLAAT (Z.H.)

Levering aan Landbouwers en Tuinbezitters.

Men vrage Prijscurant. Op bijna alle plaatsen vertegenwoordigd

**WAAROM
heeft de Buick
remmen op de
vier wielen?**

OMDAT
daardoor bij het
rijden de grootst
mogelijke vei-
ligheid wordt
verzekerd!

WHEN BETTER AUTOMOBILES ARE BUILT, BUICK WILL BUILD THEM

Importeur: **G. F. BAKELS**
BEURSGEBOUW — AMSTERDAM

Aspirin tabletten
„Bayer“ 5 cts

Voor
Behoud van
een **Gave** en
Zachte Huid
van Handen en Gelaat
gebruik ik altijd

PUROL

BROOKS
REGISTERED TRADE MARK

ZADELS

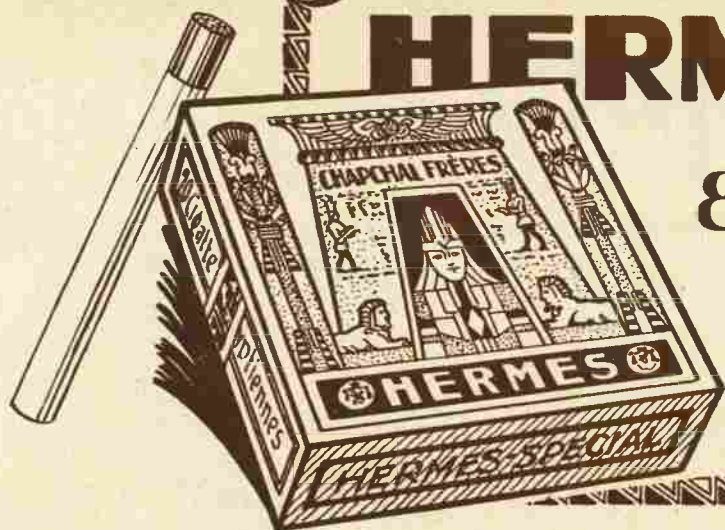
BEKENDE MODELLEN
50-JARIGE REPUTATIE

J. B. BROOKS Co. Ltd., Birmingham

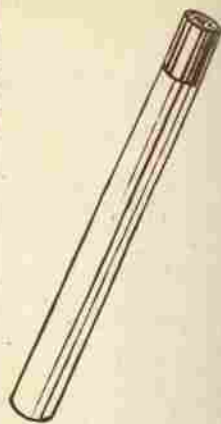
— Hoofdagent —

J. WITMONDT

291—293 PRINSENGRACHT - AMSTERDAM

HERMES SPECIAL
 Egyptische 1½ ct sigaret
 Elegant model
 Lang formaat
 Zacht van smaak
NIEUW

GIST IS LEVEN!

IRVING'S GIST-TAMINE-TABLETTEN!

DE GROOTSTE MEDISCHE ONTDEKKING DEZER EEUW!

(BEVAT GEEN SCHADELIJKE BESTANDDEELEN)

EEN SNELWERKEND MIDDEL.

Samengesteld uit zuivere medicinale gist (*Sacchromyces cerevisiae*) vitamine en andere waardevolle ingrediënten, als voorgeschreven door de meest vooraanstaande medische Specialisten. De geleidelijke werking van de gist, als deze in contact komt met de gastrische sappen van de maag, veroorzaakt een buitengewoon opgewekt en aangenaam gevoel.

Bij niet wel zijn of vermoeid gevoelen, neemt U één of twee Gist-Tamine-Tabletten, en U gevoelt U frisch en opgewekt na éénige minuten.

Wij zijn bereid Uw geld terug te geven, indien Irving's Gist-Tamine-Tabletten in gebreke blijven U te genezen van het volgende:

Hoofdpijn, Neuralgie (Zenuwstoringen), etc. in 5 minuten, Indigestie (Slechte spijsvertering), Gassen, Zuren, etc. in 5 tot 10 minuten, Galaandoeningen, Depressie (Neerslachtigheid), etc. in 10 tot 15 minuten, Maagstoornissen in 10 tot 15 minuten, Influenza, Gevatte Koude, Koorts, in 24 uren.

GETUIGENSCHIFTEN.

F 1000.- contant zullen betaald worden aan een ieder die kan bewijzen, dat de volgende uittreksels van ongevraagde getuigschriften niet echt zijn.

Meer dan 20000 brieven kwamen in 10 maanden tijd binnen van gebruikers van ons geneesmiddel.

No. 17013. — Dr. N. schrijft: Ik schrijf de tabletten regelmatig voor. Gelieve een doos aan mijn broeder te zenden, daar ik gaarne zou zien, dat hij er kennis mee maakte.

No. 14421. — Een verpleegster: Ik vind de tabletten uitstekend voor hetgeen U aangeeft. Ik beveel ze gaarne in mijn district aan.

No. 918. — Ik ben dankbaar U te kunnen zeggen, dat ik zooveel beter ben. Ik heb geen Insuline meer nodig voor suikerziekte.

No. 14777. — Het resultaat is bij mij eenvoudig verwonderlijk.

No. 10792. — Mijn zuster voelt zich zoo slap zonder de tabletten. Ik zal blijde zijn als ze aankomen.

No. 10706. — Zij hebben het gewicht van mijn zoon met 4 K.G. doen toenemen en verbeteren zijn algemeen zenuwgestel.

No. 987. — Welk een prachtig middel. Ik zal ze aanbeve en tengevolge van de groote verbetering in mijn gezondheid.

No. 13781. — Voor zenuw-hoofdpijnen kunnen zij niet gemist worden. Het eenige werkelijke middel dat ik gevonden heb.

No. 10900. — Gelieve de tabletten omgaand te zenden, daar ik bang ben dat de gezondheid van mijn zuster achteruit gaat als zij ze niet geregeld kan innemen.

No. 10866. — Wij raken onze verkoudheid zoo spoedig kwijt, dat de tabletten ons voorkomen HET middel daartoe te zijn.

No. 1123 — Ik ben een zuster uit een ziekenhuis, lijdende aan bloedarmoede. De tabletten hebben mij veel goed gedaan en mijn lichaamsgewicht weder veel verbeterd.

Prijs per flacon f 0.75, f 1.50 en f 2.50.

EENIGE IMPORTEURS:

N. V. Algem. Hollandsche Handel- en Industrie-Maatschappij
 (Afd. „Yeast Vite”), Denneweg 140, Den Haag.

VERKRIJGBAAR BIJ DE VOORNAAMSTE APOTHEKERS EN DROGISTEN.

BIJ A. W. SIJTHOFF'S UITGEVERSMIJ TE LEIDEN, VERSCHEEN ZOOEVEN:

DE ELECTRICITEIT IN HET DAGELIJSCH LEVEN

DOOR **A. VOSMAER**

Zeer populair toegelicht voor oud en jong met 130 illustraties

Prijs f 2.75

ONZE NIEUWSTE MODELLEN
 ZONDER VETER ZIJN ONGEËVENAARD
IN KWALITEIT EN PRIJS

PRIMA CORSET	350	550	775	1100
ZONDER VET R				
RUBBERBUSTEN	750	1125	1250	2700
RUBB. CORSETT.				
WOLLEN VESTEN	395	575	695	1100
Moderne strepen				

Leidsestraat. 35
 HOEK - KEIZERSGRACHT
UTRECHTSCHES 58
HAARLEMMEERDIJK. 168
AMSTERDAM

Corsetten MAGAZIEN.

GEVESTIGD SEDERT 1888
 FIRMA
A.P. de WAART. J'
MEUBILEERINGEN
 BEZOEK ONZE SHOWROOM
 de CLERCQSTR. 71 AMSTERDAM
 TELEF: 24271
 BEDDEN TAPYTEN
 REPARATIËN
GEIL: PRYSCOURANT OP AANVRAAG

De 10cents sigaar
 N.V. GEER. VAN SCHUPPEN
 SIGAREN FABR. VEENENDAAL
SPEURDER

Fa. P. J. MEYS & ZOON
FORNUIZEN SPECIAAL VOOR HOTELS, GE-
 STICHTEN en PARTICULIEREN
 WASSENAARSCHESTRAAT 1-3-5
 Tel. S. 654, b.g.g. S. 3103
 SCHEVENINGEN - HOFLEVERANCIERS

Sproeten
 komen vroeg
 in het voorjaar.
 Koop tijdig een pot
Sprutol
 BIJ ALLE DROGISTEN

Strobin
 Voor 25 cent kunt gij Uw ouden
 vuilen strooioed of Panama met
 Strobin in eenige minuten reinigen
 en Uw vrienden zullen U benijden
 om Uw nieuwen schoonen strooioed
 Verkrijgbaar in alle drogistzaken

Camera 9/12
"XENAR" 4.5
 in Compur.
 prima
 uitvoering.
 65.- met
 garantie.
J. v. d. Zanden Breestraat 141, Leiden

ECHTE GRONINGER SUCADEKOEKEN
 van f 2.-, f 2.50, f 3.- enz. Franco p. p. 50 cts. verhooging
Firma J. G. MELJER, Koekfabrikant, GRONINGEN
 Giro No. 3315 Ongericht 1706 Telefoon 1022
 — SPECIALE VERPAKKING VOOR DE TROPEN —

N.V. DE HOLLANDSCHE PAPIER INDUSTRIE E. DE VRIES & Co.

AMSTERDAM - BRUSSEL

LEVERT PAPIER VOOR PERIODIEKEN

Dit Pinksternummer bevat o.a.: Groote, mooie platen. — Boeiende verhalen. — Muziek. — Prijsvragen. — Rubrieken voor de Vrouw, de Jeugd, Voor iedereen. — Actualiteiten.

GEÏLLUSTREERD WEEKBLAD

PANORAMA

No. 48 (22) 12DE JAARGANG
27 Mei 1925

A.W. SIJTHOFF'S
UITGEVERS MAATSCHAPPIJ
LEIDEN

Prijs per: 20 ct. Voor Week- 17½ ct.
Nummer Abonné's
Per kwartaal f 2.25, Franco per post f 2.50

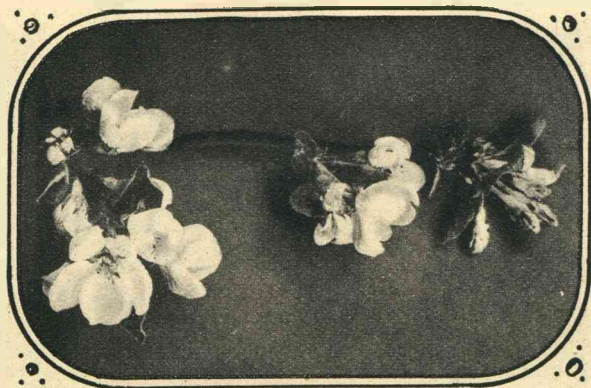
Vogelnest in een Vruchtenkorf.

Naar de schilderij van A. Mignon in de Gemäldegalerie te Dresden.

HET FEESTKLEED VAN DE MEI

Tak van een bloeienden Japanschen Sierkers.

Appel. - Princesse Noble. - Bloeiende tak.

bedekt met venijnige dorens, die de plant beschermen tegen vraatzuchtige planteneters. Onze tamme boomen hebben deze afweermiddelen verloren; 't is alsof de voortdurende zorg, die de mensch aan hen besteedt, de natuurlijke wapenen overbodig maakt. Het bloeien van de bongerds wordt natuurlijk in sterke mate beïnvloed door de omstandigheden — zoo hebben de slappe winter, de overmatig sterke bloei van het vorig jaar en waarschijnlijk nog andere factoren ertoe geleid, dat de bloei dezen keer niet zóó overweldigend was als de laatste maal. Vooral de pereboomen zullen dit jaar veel minder dragen, terwijl de appels vrij goed in hun bloesems zitten. Dat de draagkracht van een vruchtboom geweldig groot kan zijn, moge blijken uit een mededeeling van Limeille en Valenton, die beweren, dat een pereboom bij Brunoy in Frankrijk, welke 40 voet hoog was, per jaar 40.000 vruchten leverde!

Het aantal vruchtboomsoorten is legio, loopt in de honderden. Reeds Plinius (23—79 n. Chr.) noemt 35 soorten peren, wel een bewijs, dat de Romeinen het al een heel eind in de kweekkunst gebracht hadden.

Het lijkt alweer zoo lang geleden, dat de zwelende knoppen der slapende boomen en de ritseling van de nagebleven blaren in het huiverend kreupelhout, die vluchtig werden bewogen door het speelsche voorjaarskoeltje, ons vertelden van het einde van den langen

slaap en de komst van het nieuwe leven. En de eene bloem na de andere stak voorzichtig haar kopje boven het groenend gras, eerst nog bescheiden, als verwachtte ze den terugkeer van den kouden adem, die den bodem verstijfde, waarin ze verscholen lag als klein geduldig zaad. Toen, naarmate de dagen lengden, werden ze brutaal en gansche drommen zongen in den warmen zonneschijn hun juichend lied van kleur en overvloed. De lente kwam als alle jaren en dat vreemde onbeschrijflijk teere iets, dat onzichtbaar en toch merkbaar rondzweefde in de frissche voorjaarslucht, voltrok aan het wachtend leger van plantenwezens het groote wonder van den snellen bloei. Voetje voor voetje herwon de natuur haar rechten op den winter, steeds grooter werd haar bloemenschat van speenkruid en van dotterbloem, van pinksterbloem en madelief en als de Meimaand haar kinderen zou tellen, dan zou het blijken, dat het kleine groepje van verlegen voorjaarsbloemen was aangegroeid tot een eerbiedwaardig soortental. En toch, als we spreken van de Mei als bloemaand, denkt niemand aan dat klein gedoe, dat met zijn kleuren de velden siert, maar aan de blanke ruikers, die in de boomgaarden trotsch hun bloemenrijkdom toonen te midden van het sappig-groene loover. Dan trekken de scharen bewonderende menschen langs de witbesneeuwde bongerden, waar de vruchtboomen met hun grillige stammen niet alleen getuigenis afleggen van de grootscheit der natuur, maar ook van het menscheijk vernuft. Want alle vruchtboomen die in onze boomgaarden groeien worden ook in het wild aangetroffen en zijn door de kweekkunst van den mensch veredeld. Zoo heeft de wilde peer slechts kleine wrange vruchten met harde „steen“, de z. g. houtperen, en zijn de takken der jonge boomen

Tak van den Saffraanpeer in bloei.

Onze foto's laten ons, behalve een boomgaard, de bloemen zien van de saffraanpeer, die tot de *Bon-Chrétiens*soorten behoort, waarvan ook de *Williams* er een is. De groote saprijke vruchten zijn aan de zonzijde gekleurd. Perebloesem onderscheidt zich van appelbloesem, doordat ze wit is en donkerroode helmknoppen bezit, terwijl de bloemen van den appel roodachtig zijn met gele meeldraden.

De vruchtboomen worden door insecten bestoven. Toen ze in Australië werden ingevoerd, bleek de cultuur pas loonend te worden nadat een Duitsche imker bijen had geïmporteerd!

De appeltak, dien de foto weergeeft, is er een van den *Princesse Noble*. De Franschen bedoelen met de vrucht van dien naam onzen *Wijker Pippeling*. Het is waarschijnlijk een Hollandsche soort met fraaie vruchten, roomkleurig vleesch en een iets gekruide smaak, die maakt, dat de appel een groote verkoopwaarde bezit, vandaar dat we de pyramidevormige kronen vaak in boomgaarden aantreffen.

De Meikers is van algemeene bekendheid. In de Betuwe vindt men zeer oude boomen, die meestal uit Duitschland zijn ingevoerd. De afkomst van de Meikers is onbekend. De lengte van de vruchtstelen hangt af van de voeding en de groeisnelheid van den boom: snelle groei geeft lange stelen, terwijl op een zwaren bodem, die den groei vertraagt, steeds kleine vruchtstelen regel zijn. Worden appel en peer en kers om hun vruchten gekweekt, tal van Meibloeiërs vinden in onze tuinen een plaatsje als sierboomen. De foto's laten er twee van zien: den sierkers en den sierpruim. Vooral de laatste, een zeer vroege bloeier, is een graag geziene gast, die ook in den zomer met zijn mooie bruine blaren een lust is voor het oog. Al die overvloed van teere bloesem duurt helaas maar kort en als de Pinksterdagen voorbij zijn, zullen de kleine vruchten, verscholen in het groen, beginnen te rijpen, tot in den herfst de bonte oogst van sappige vruchten ons de Meibloei weer in herinnering brengt.

Afer.

Tulpenboom in bloei.

De tulpenboom, die hier te lande als sierboom gekweekt wordt, ontleent zijn naam aan de omstandigheid dat hij bloemen heeft, die veel overeenkomst vertoonen met tulpen.

LEVENSAVOND

— door —
AMY VORSTMAN—TEN HAVE

In mummelende tevredenheid zaten de oudjes bijeen in den schaduwrijken tuin van het besjeshuis... Loom en zwaar hing de warmte onder het groene bladerdak.

Paars-beschaduwde lagen de tuinpaden rond het grasperk met daartusschen fel-lichtend in zonneschittering het klinkerstraatje, dat naar het Huis voerde.

De futloze gesprekjes waren langzamerhand verstomd... in jarenlang gedwongen samenzijn wisten ze elkanders geheimste gedachten...

Iedere levensloop — gedurende korte poos het onderwerp der opflikkerende belangstelling, in warm-zonnig zich-belangrijk-weten — was langzamerhand gemeengoed geworden... de belangstelling was verdoft... de ge-

Bloeiende boomgaard te Nieuwersluis aan de Vecht.

onverschillig betoond voor alles. Maar diep in 'r vratt het aan 'r ziel...

Als een lichtpunt in de verte was daar in 'r zielig leventje van opzijde geschoven oudje het lichtpunt van den tachtigsten verjaardag...

Dan zou er feest zijn... en ze zouden komen, allemaal... allemaal met de kinderen en de kleinkinderen en ze zou geschenken krijgen... en bloemen natuurlijk... dan zouden ze nog eens wat zien in het Huis!

Och och... die verjaardagen die daar gevierd werden... dat was gewoonlijk zoo... zoo allemaal precies-hetzelfde: extra suiker in de koffie, een koek bij de thee, chocoladepudding aan tafel en 's avonds een glaasje limonade... Je wist het al van te voren...

Maar dit werd wat bizonders. Was 'r soms al een tachtig? Nee ommers! Dat was zij maar alleenig en — op Pinksteren! Ant Punt was pas zeuven-en-zeuven-tig... Nou dan...

In heerlijk vóorvoelen van al het blijde dat haar te wachten

Bloeiende takken van den Sierpruim.

starrig stilzwijgen. — Glunder schitterden de pientere oogjes in het fijn gerimpelde oude-vrouwengezichtje... ze zei het lekker niet... lekker niet... wat dachten ze wel... vast-nie hoor... vast-nie — herhaalde ze bij zichzelf, met echt Friesche koppigheid.

Mie-Bet had betere dagen gekend...

In gedachten verwijlde zij nog telkens in de „eigen zaak“, de kruidenierswinkel-met-een-bediende... zij hield heele gesprekken met haar gestorven man en haar talrijk kroost, alsof zij nog allen tezamen in de ruime opkamer rond de ovale tafel met het gebloemde kleed zaten. Uren kon ze soezerig zoo zitten mijmeren tot ze zich opeens met een ruk van hare omgeving bewust werd... het bestedelingenhuis...

Een bittere trek groefde zich dan om den ingevallen mond...

En ze doorleefde voor de zooveelste maal d'r uittocht uit het huis van d'r dochter — nu krek tien jaar geleden...

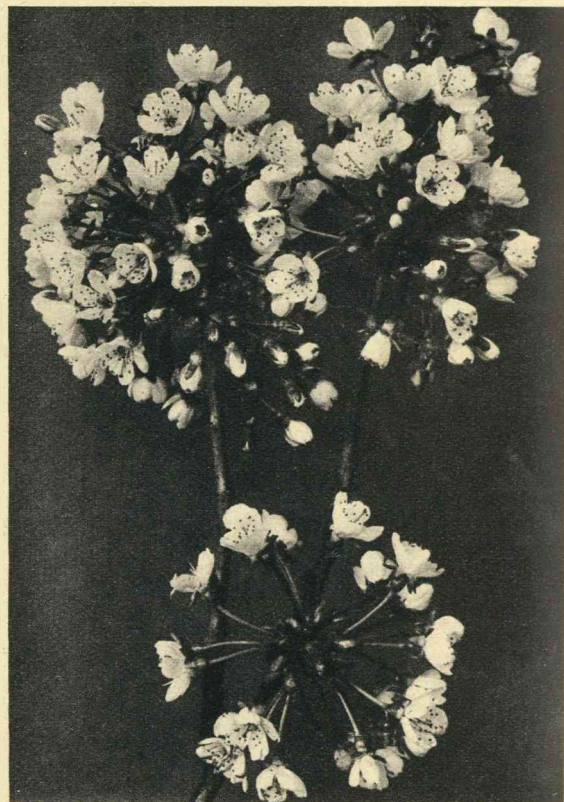
Er was familieraad geweest.

„We salue goed voor je zorgen hoor oudje!“ hadden de kinderen gezegd...

Ze had het vreeselijk gevonden om weg te moeten bij Leen, uit het drukke, vroolijke huishouden. Maar de kinderen werden groot en het bescheiden plaatsje, dat zij innam, kon niet langer gemist worden. Stil had zij toen voor zich heen gedroomd van een vriendelijk zonnig hofje met 'r eigen bedoeninkje, 'r poes en 'r kanarie en 'r eigen meubeltjes... Dat had gemaakt, dat zij er minder tegenop zag... Toen was het harde besluit gevallen... het bestedelingenhuis...

Als verdoofd had zij met zich laten doen wat zij verkozen...

In een soort stillen verbeterd wrok had zij zich uiterlijk

Bloeiende tak van den Meikers.

beurtenissen waren uitgeplozen en bepraat tot menig suffig brein het een deel van 't eigen voorbij leven begon te achten in dazig dooreen haspelen van het vaak gehoorde en het zelf beleefde...

Zooals zij daar zaten in wijden kring in hun paarse jakken en wijd geplooiden rokken, de rimpelige gezichten onder de hagelwitte neepjesmutsen, vormden zij onbewust in den zon-doorspikkelden tuin een sober schilderij. De oude knokige handen rustten in den geruiten schoot... een enkele breide met gewoontegebaartjes aan een eeuwige kous.

In het oogenschijnlijk zoo vredige groepje heerschte echter een nauw bedwongen onrust.

Mie-Bet, „ouwe Mie-Bet“ — zooals zij door de andere oudjes genoemd werd — zou een dezer dagen tachtig jaar worden.

Maar... welken dag zou dat zijn?

Hiernaar gevraagd bewaarde Mie-Bet een hals-

Appelboomen in bloei.

stond, schurkte ze 'r gebogen rug in de zon en keek met knippende oogjes naar de lucht... best weertje... dat zou morgen ook wel zoo zijn... dan kwamen ze vast allemaal...

En ze verkneukelde zich van ondeugende pret dat ze daar in het huis niets van afwisten...

Laatst had Hein, 'r jongste zoon, al gezegd: „nou moeder... als je tachtig wordt... dan zetten we de bloemetjes buiten hoor...!“

Dus dat zou wat geven... Ze hadden het ommers zelf gezegd...

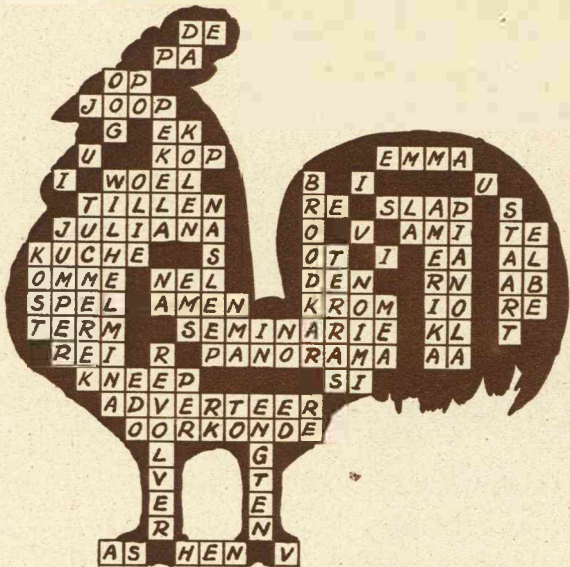
De groote dag brak aan in een stralenden zomerschen zonnejubel...

Vanaf zes uur had Mie-Bet al wakker gelegen. 'r Hart klopte zoo gek... ze leek wel 'n kleine meid om zoo mal te doen, berispte ze zichzelf.

Maar de angstig-blijde verwachting klopte 'r hoog in 'r keel... dat zou nu wat worden vandaag...

Aan het ontbijt wilden telkens de tranen naar de oude

De oplossing van de Crossword-Puzzle uit ons Paaschnummer.

Een prijs van een rijksdaalder elk kregen:

Mej. A. Deegenaar, Brinkstraat 109, Enschede;
De heer J. A. Heylink, Valdezstraat 1, Leiden;
Mej. W. W. H. Graner, Mengelberglaan 42, Utrecht;
De heer A. Schreuder, b. d. N. S. B. Nijverdal (O.);
De heer N. B. v. Weerden, Vlastraat, Dokkum;
De heer T. P. Bos, Sumatrastraat 6, Amersfoort.

Een troostprijs, bestaande uit een fraaie gravure op oud-hollandsch carton, ontvingen:

De heer D. Ingerman, B. Wuytterslaan 25, Amersfoort;
De heer E. F. van Douwen, p.a. den heer van Pienbroek, Loodsgracht 62, Den Helder.
De heer C. C. Tabbers, Acaciastraat 105, Den Haag;
De heer A. J. Lokkerbal, Robert Fruinstraat 39a, Rotterdam.

Alle prijzen zijn tegelijk met dit nummer aan de prijswinnaars toegezonden.

oogen dringen... ze miste nu toch het gewone toespraakje van de Moeder en de slappe felicitatiehandjes en gemummelde wenschen der anderen... het was alles zoo ongewoon van dagelijksheid...

Ze meende, dat de Moeder haar even onderzoekend aankeek... maar er werd verder niets gevraagd. Zij wendde hoofdpijn voor om niet naar de kerk te gaan...

Vreemd en onwennig zat ze bij het grasveld terwijl de kerkklokken verwijderd schenen te luiden... Maar voor geen geld ter wereld zou ze de kinderen gemist hebben als die juist gekomen zouden zijn...

Met schrik bedacht ze, dat ze niets had om den kinderen te presenteerden... och nog aan toe, dat ze daar nou niet aan gedacht had...

Moeizaam strompelde ze naar de slaapzaal en begon met bevende vingers in 'r kastje te frunniken... daar onder de keperen rokken daar moest een zakje met pepermentjes liggen... Eindelijk hield zij het verfromfaaide tuutje in 'r hand... Zij hijgde van inspanning en van 't bukken... Haastig dribbelde zij de zaal af... als ze nou eens net gekomen waren... Vanuit de koele hoge gang speurde ze alreeds in den zonnigen tuin...

Maar er was niemand vóór haar...

Niets stoorde de serieuze Zondagmorgen-rust. Stuntelig ging Mie-Bet weer zitten...

Tot aan het middageten wachtte ze...

Een doffe angst wroette in 'r denken... Ze zouwen toch niet... maar nee, dat kon nie, dat was beslist onmogelijk...

Traag en broeiend zeurde de middag in schroeienden zonnebrand...

Mie-Bet dommelde zachtkens in...

Om half vijf vloog ze met een schok overeind... Hoorde zij dat goed? Was dat half vijf?

Een dompe woede begon in haar te borrelen... Haar feestdag... haar groote feestdag al meer dan half om... en niks... niks...

Twee glinsterende tranen bibberden langs 'r neus...

De avond werd een lange marteling... Nu zouden ze niet meer komen... en de kleinkinderen zeker niet... Zorgvuldig borg ze de pepermentjes weer op. Al haar warm-blijde illusies van veel bloemen en wenschen... van lekkernijtjes en geschenkjes... haar lang gekoesterde droom van den eenen glorie-dag. Alles weg... of het nooit geweest was. Ze hadden haar vergeten...

Toen den volgenden dag de kinderen en kleinkinderen kwamen in langen optocht... toen zij aan het ontbijt niet

ONS PINKSTERNUMMER

vormt het tweede der serie extra kleurennummers, die wij in den loop van den jaargang onzen abonné's hopen aan te bieden. Een keurige reproductie in drie kleuren-diepdruk naar de schilderij „Zomerdag” van den kunstschilder J. v. Dam vergezelt dit op bijzondere wijze, geheel in twee kleuren gedrukte nummer, dat, daar het „elck wat wils” biedt, hopenlijk bij onze abonné's in den smaak zal vallen.

Zoals dit onze gewoonte is, stellen wij deze kleurenreproductie ook nu weer beschikbaar: OPGEPLAKT OP HOUTCARTON, GEVERNIST EN GEËNCADREERD IN FRAAIE ZWART LIJST TEGEN DEN GERINGEN PRIJS VAN f 2.05 of in VERGULDE LIJST, doch overigens in geheel dezelfde uitvoering, tegen den prijs van f 1.75 Voor porto en emballage moet f 0.25 per exemplaar worden bijgevoegd. Alleen onze abonné's kunnen echter van dit bijzondere aanbod profiteren.

Evenals andere jaren wil onze administratie zich ook dit keer gaarne wederom belasten met het verzenden van een PINKSTERNUMMER aan familie-leden of kennissen onzer abonné's. Voor het binnenland zijn de kosten hiervoor per exemplaar f 0.25, voor het buitenland f 0.30.

Wij verzoeken het bedrag tegelijk met de adressen te willen sturen aan de Administratie van „PANORAMA”, Doezastraat, Leiden, waarna deze de exemplaren onmiddellijk, goed verpakt en franco zal verzenden.

Daar de oplage beperkt, en nadrukken in verband met de groote kosten onmogelijk is, verzoeken wij spoedig te willen bestellen, ten einde niet teleurgesteld te worden!

ONS VOLGENDE NUMMER

zal, in verband met het Pinksterfeest, één dag later dan gewoonlijk, dus op 4 Juni a.s. verschijnen.

De Kritieke „Stem.” — Een Prijsvraag.

Op 'n vergadering zou 'n motie in stemming gebracht worden... die vóór waren zouden opstaan, de tegenstemmers zouden blijven zitten.

De voorzitter deelde mede dat de motie was aangenomen met 'n meerderheid van stemmen, juist zoo groot als 't vierde gedeelte van 't aantal tegenstemmers.

Maar achter uit de zaal werd geroepen: „Sommigen hier moesten blijven staan of ze wilden of niet!”

„Waarom?”

„Omdat er geen stoelen genoeg zijn!”

Daar wist de voorzitter wel raad op: die dan willen zitten, maar geen stoel hadden moesten de hand maar opsteken en zoo hun stem „tegen” uitbrengen.

Twaalf handen gingen omhoog, waarop de voorzitter verklaarde: Mijneheeren... dan is de motie....

U leest 't op onze illustratie: de motie werd met één stem meerderheid gekelderd.

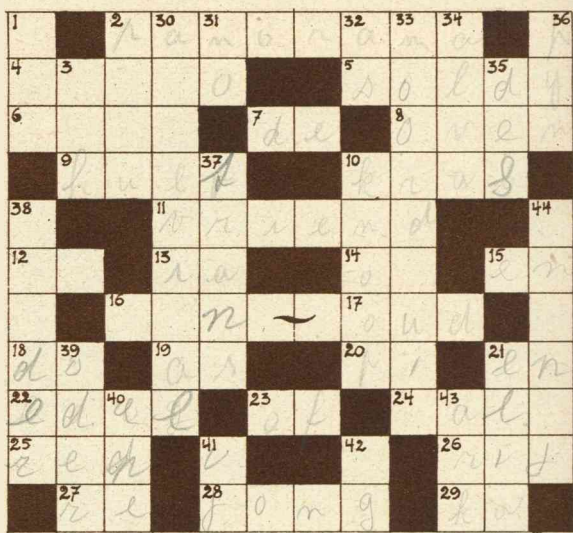
Kunt ge nu uitreken hoeveel menschen op die vergadering hun stem uitbrachten? Onder de goede oplossers verloten wij vier prijzen van een rijksdaalder elk. De antwoorden moeten vóór 17 Juni e.k. in ons bezit zijn.

ONZE NIEUWE PRIJSVRAAG

Hierboven heeft onze tekenaar een zestal bekende nederlandsche zegswijzen in beeld gebracht. Wie van onze lezers kan ons opgeven welke het zijn? Als prijzen stellen wij beschikbaar een van f 20.—, een van f 10.—, een van f 5.—, vier van een rijksdaalder, vijf reproducties van de schilderij van den omslag van dit nummer, opgeplakt op houtcarton, gevernist en geëncadreerd in fraaie lijst, benevens een aantal troostprijzen. De oplossingen zende men vóór 17 Juni e.k. aan ons adres: Redactie „Panorama”, Doezastraat, Leiden.

Onze nieuwe Crossword-Puzzle

HORIZONTAAL: 2 veel gelezen tijdschrift. 4 dorp in Overijssel. 5 soldatenloot. 6 moeras. 7 lidwoord. 8 komt voor in een bakkerij. 9 steun. 10 schram. 11 kameraad. 12 muzikant. 13 wat een ezel roept. 14 afkorting voor een bijbeldeel. 15 voegwoord. 16 geslachtsnaam. 17 niet jong. 18 muzikant. 19 deel van een wagen. 20 komt voor in de wiskunde. 21 voegwoord. 22 verheven. 23 voegwoord. 24 feestgewaad. 25 in opschudding. 26 reeks. 27 muzikant. 28 pas geboren. 29 bonte kraai. — **VERTICAAL:** 1 wat een zuinig huisvrouw bewaart. 2 doopgetuige. 3 noodsein. 10 onmisbaar aan kleeren. 21 persoon uit den bijbel. 30 aangespoeld. 31 afkorting van numero. 32 waar iets om draait. 33 verdeelingswerktuig. 34 spaansch veldheer. 35 verbogen lidwoord van bepaaldheid. 36 zeer. 37 toernooigang. 38 hoeden. 39 rivier in O. Duitsland. 40 plaats in Gelderland. 41 water in Noord-Holland. 42 afkorting van felicitatie. 43 woonschip. 44 vrucht.

Hierboven geven wij wederom een nieuwe Crossword-puzzle. Wij ontvingen deze van onzen abonné den heer Sij de Boer, Rusthoflaan 15, Rotterdam, aan wien wij tegelijk met dit nummer den uitgelooften prijs van f 10.— toezonden. Dit crossword is de derde en laatste in de door ons gevraagde serie (zie „Panorama” van 11 Februari l.l.).

Onder de goede oplossers verloten wij zes prijzen van een rijksdaalder elk en eenige troostprijzen.

De antwoorden a.u.b. in te zenden vóór 17 Juni a.s.

alleen 'r stoel maar de heele eetzaal versierd vond, toen de Moeder een lange toespraak hield en allen haar omringden als de heldin van den dag... toen, toen wist zij niet hoe zich te houden...

Ze had het wel willen uitschreeuwen: jullie bent te laat... ik was gisteren jarig en niet vandaag... gisteren hebben jullie me vergeten... vergeten!

Maar de oude oogen knipperden slechts en de tandenloze mond stamelde werktuiglijk bedankjes...

Straks... straks zou ze het toch zeggen...

Toen 's middags de Dames van 't Bestuur kwamen, was ze dood-confuus en huilerig-aangedaan van agitatie.

Nu dorst ze minder dan ooit iets in het midden te brengen...

Zij voelde het feestelijk gedoe als iets niet-voor-haar bestemd... het liet haar zonderling koud...

Zij wist niet hoe het kwam, maar zij kon niet blij zijn.

Het was of zij den ganschen maat van hare feestvreugde den vorigen dag geleidigd had in 'r teleurgestelde verwachting...

Doch toen des avonds lampionnen in den tuin opgehangen werden en een schorre grammofoon feestklanken deed hooren... toen daagde een glimp van twijfel en onzekerheid in 'r moede hersenen of zij het niet was, die zich in den dag vergist had...

Voor niets ter wereld zou zij echter haar onzekerheid uitgesproken hebben.

Suffig probeerde zij haar gedachten te verzamelen, doch feiten en gebeurtenissen vloeiden ineem en in 'r moede hoofd waren slechts vage gedachtenflarden, die 'r telkens ontglipten.

„Moe is echt achteruitgegaan”... vonden de kinderen toen ze 's avonds thuiskwamen.

„Enne...” viel 't wijsneuzige dochtertje van Leen in: „Opoehep 't lekker g'n eens gemerkt...!”

OVER 100 JAAR.

„Beklaagde, 'k eisch thans tegen u,
— Moog' u de straf bekeeren! —
Wegens links houden in de lucht,
Een maand telefoneeren.”

BAAS BOVEN BAAS.

Wilt gij, stenografen, immer
Met uw snelschrift eerste blijven,
Leert dan van de film-acteurs eens,
Hoe die hunne brieven schrijven!

EEN PARTIJ SCHAAK

DOOR ELISE WESSELINK-RUTGERS

Arnold Gunter keek zijn opgewonden neef een oogenblik zwijgend aan; toen sprak hij op kalmen, ernstigen toon:

„Je vergist je, Louis, ik haat je volstrekt niet!”

De aangesprokene wilde in een heftigen uitval lucht geven aan zijn verachting voor de naar zijn meening huichelachtige verklaring van den man, in wien hij een boosaardigen tegenstander zag; hij bedacht zich echter, lachte even en sprak:

„Ik geloof waarachtig, dat je meent, wat je zegt, dat er ondanks onze nauwe verwantschap ander bloed door je aderen stroomt dan door de mijne, dat je niet kunt haten, zelfs niet, als je het zou willen!”

„Maar ik wil het niet, nu niet en nooit!” antwoordde Arnold Gunter glimlachend op deze driftig uitgestooten tirade. „Ik zou niets liever willen dan op vriendschappelijken voet met je omgaan!”

„Dat is onmogelijk!” bruiste de ander op.

„Voor mij niet!”

„Maar voor mij wel!”

„Waarom toch?”

van zijn onstuimigen neef. — De zaak was ernstiger, dan hij had gedacht.

Hij had altijd geweten, dat Louis geen sympathie voor hem gevoelde, hij had altijd geweten, dat zijn neef jaloersch op hem was en hem zijn voorspoed misgunde, hij had echter niet kunnen vermoeden, dat diens ongemotiveerde haat reeds tijdens hun kinderjaren had wortelgeschoten, dat de smeulende vonk eenmaal tot een vlam aangewakkerd zou worden.

Zijn eigen kalme natuur had den driftigen, onhandelbaren bloedverwant niet kunnen begrijpen, maar hij had nimmer antipathie jegens hem gekoesterd, was zich zelfs bewust geweest van welwillende, beschermende goedgunstigheid voor den driftkop, die zichzelven telkens in moeilijkheden bracht, zonder er ooit leering uit te trekken.

Louis' uitbarsting had hem plotseling doen zien, hoe diep de tusschen hen gapende kloof was.

„Ik begrijp niet,” begon hij, „waarom je nu opeens uiting geeft aan wat je blijkbaar reeds jarenlang hebt opgekropt!”

„Begrijp je dat niet?”

te verraden, dat ook zijn bloed wild opbruisen kon, al kwam het niet zoo gemakkelijk in beroering als dat van zijn neef.

„Waarom noem je haar naam?” vroeg hij op scherp toon.

„Omdat wij, naar haar gunst dingend, opnieuw als mededingers tegenover elkander staan!”

„Hoe weet je . . . ?”

„Durf je het ontkennen?”

„Nee, ik heb haar lief en ik hoop haar wederliefde te winnen!”

„Ik ook!”

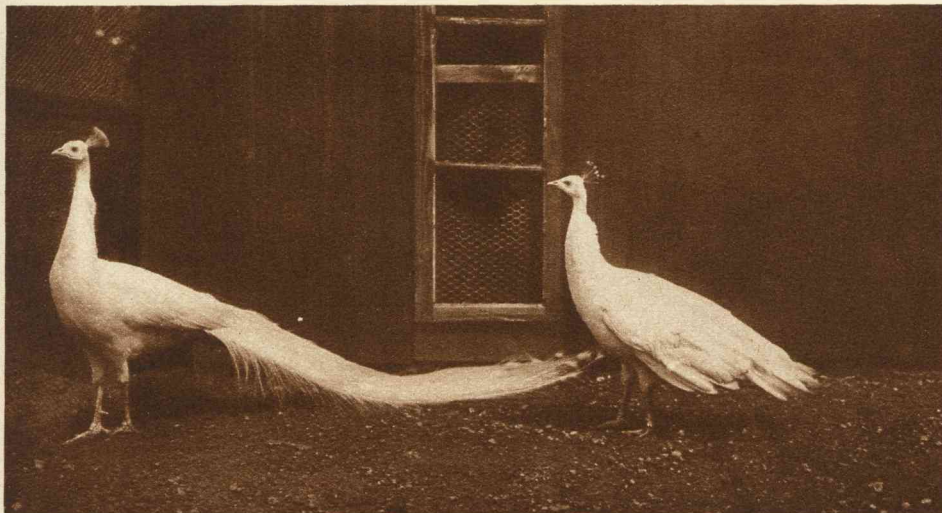
„Ik kan je dat niet beletten en ik zou dat ook niet willen; de beslissing ligt in haar hand!”

„Het is weer het oude liedje! Ik heb een meisje ontmoet, dat voor mij de eenige vrouw ter wereld is! Jij vertoont je en onmiddellijk stel je je tusschen haar en mij, ontnem je mij mijn kans!”

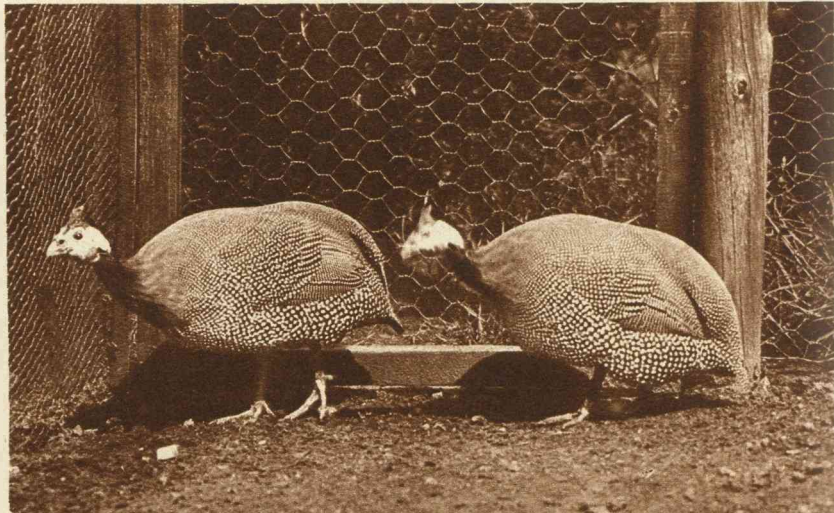
„Wat bedoel je?”

„Jij bent immers l'enfant chéri des dames! Dat ben je altijd geweest! En dan . . . jij bent rijk en ik arm!”

„Je beledigt de vrouw, die je zegt lief te hebben,

Witte Pauwen. — Haan (links) en Hen.

Parelduiven.

„Dat weet je evengoed als ik!”

„Maar . . .”

„Je hebt mij altijd in de wielen gereden, je bent altijd en in alles mijn mededinger geweest, mijn gelukkige mededinger! Je was dat al, toen wij kleine kinderen waren en tezamen op grootvaders landgoed loogden! Je leerde gemakkelijker dan ik en je werd om je snelle vorderingen geprezen! Je was kalmer, geduldiger, onderwerpener dan ik en je werd mij steeds tot voorbeeld gesteld! Je was fysiek mijn meerdere, je stak mij de loef af bij elke sport, die wij tezamen beoefenden en je werd bewonderd en geveleid! En dat is altijd zoo gebleven! Natuurlijk was jij het, die het hart van den rijken, ouden zonderling, wiens neven wij beiden zijn, wist te veroveren en jij was het, die zijn fortuin erfde! En zelfs in onze liefhebberijen zit je mij voortdurend dwars! Ik was de beste schaker van een club, jij gaf je op als lid en nam onmiddellijk mijn plaats in! Altijd heb je mijn eerezucht geknauwd, altijd heb je mij overschaduwed, mij opzijgedrukt en het is mij nimmer mogen gelukken, je eens te doen gevoelen, hoe onaangenaam het is, een nederlaag te lijden! Is het wonder, dat ik vriendschap tusschen ons een onmogelijkheid acht, dat ik je haat?”

Louis Gunter stapte in hevige gemoedsbeweging de kamer op en neer; Arnold Gunter zat roerloos voor zich uit te starren; zijn knap gezicht was verbleekt onder het luisteren naar de tot hem gerichte felle aanklacht

„Nee, ik kan mij niet voorstellen, dat een kleinigheid als het verliezen van een partij schaak je aanleiding gegeven heeft, om . . .”

„Die ongelukkige partij schaak was de aanleiding niet!”

„Niet?”

„Welneen!”

„Wat gaf je dan aanleiding, om . . . ?”

Even weifelde Louis Gunter, toen sprak hij:

„Emilie!”

Arnold Gunter stond op met een beweging, die scheen

als je veronderstelt. . . .!” — „Haar ouders geven natuurlijk de voorkeur aan een gefortuneerden prétendent en allerlei invloeden zullen medewerken om jou, als altijd, een succes en mij een fiasco te bezorgen!”

„Heb je Emilie van je liefde gesproken?”

„Waarom vraag je dat?”

„Als er een band bestaat tusschen haar en jou. . . !”

„Zou je je dan terugtrekken?”

„Ja, dat zou ik aan mijn eer verplicht zijn! En bovendien is Emilie geen meisje, dat vandaag naar den éénen

aanbidder en morgen naar den anderen luistert! Als ze jou haar woord gegeven, of zelfs alleen maar aangemoedigd heeft. . . ! Heeft ze dat?”

„Nee! Ik wil niet met oneerlijke middelen strijden! Nee, er bestaat tusschen haar en mij niets dan mijn liefde en mijn vereering voor haar en mijn vage hoop, dat zij eenmaal mijn gevoelens zal kunnen beantwoorden, al weet ik zelf nauwelijks, waaruit ik de hoop op dat grootgeluk durf putten!”

„En je meent, dat mijn aanwezigheid, mijn hofmaken, mijn tot nog toe onuitgesproken liefde voor haar, die zij mogelijk vermoeden zal, je hoop vernietigt?”

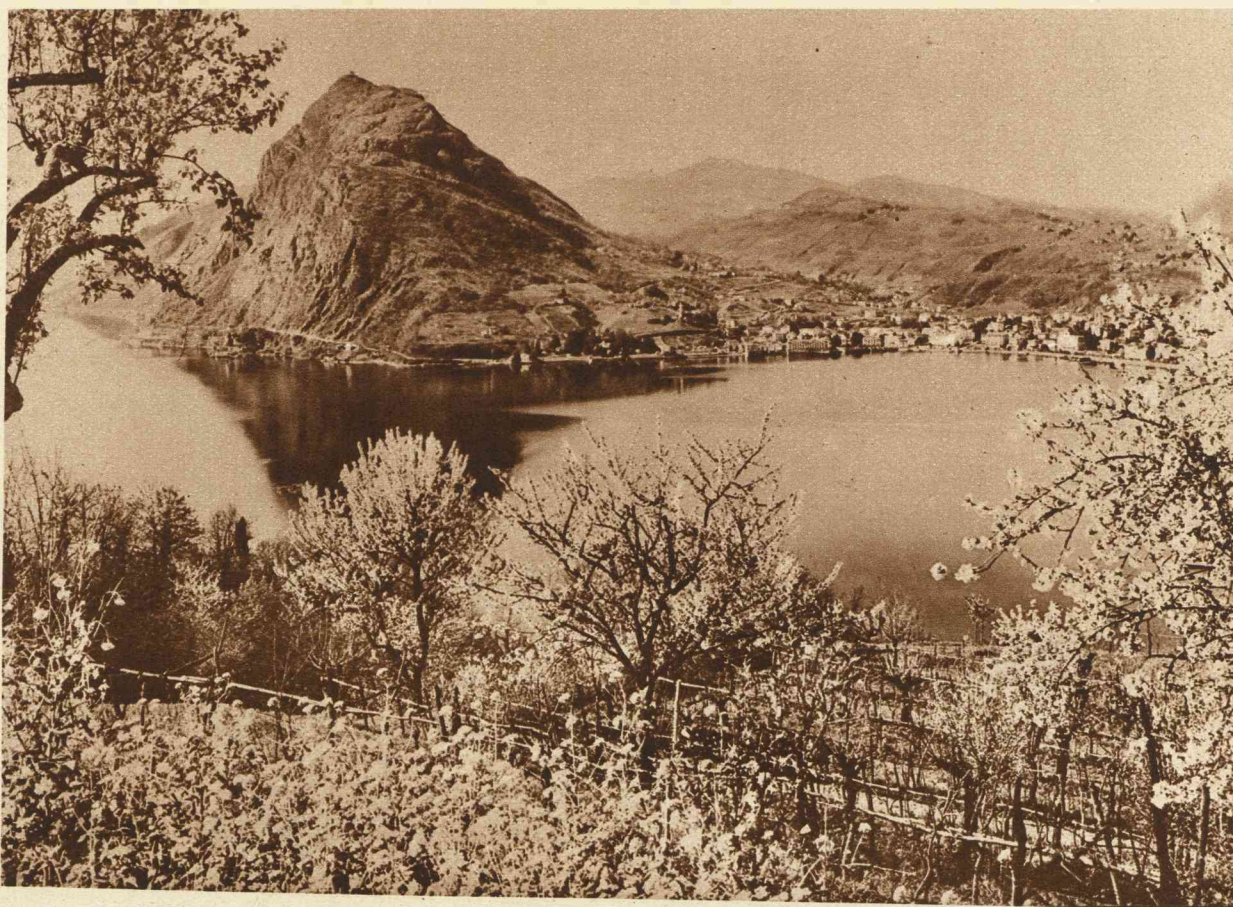
„Ja.”

„Maar wat kan ik daaraan doen?”

„Je terugtrekken!”

„Ik zou dat met hetzelfde recht van jou kunnen eischen!”

„Eén van ons beiden is te veel in de wereld!” wond Louis zich opnieuw op. „Voor ons beiden is daarin geen plaats! Al meermalen is de gedachte in mij opgekomen, dat ik, als wij eenige eeuwen

Lente in Zwitserland.

Gezicht op Lugano, in het Zwitsersche kanton Tessino aan het Lugano-meer, 274 meter boven den zeespiegel gelegen.

vroeger geleefd hadden, je uit den weg zou hebben geruimd! Ik zou op leven en dood met je gevochten hebben, of ik zou je door de hand van een ander.... Zit mij nu niet aan te kijken, alsof ik een gevaarlijk monster ben! Ik pas alleen niet in den tijd, waarin ik geboren werd; de oer-instincten spreken daarvoor te sterk in mij! In die vroegere tijden zou men mij daarom bewonderd hebben! Ook de vrouwen van toen bewonderden den man, die om haar bezit den strijd met zijn mededingers durfde aanbinden!"

"Of Emilie gelukkig zou zijn met iemand, die....?"
 „Emilie?" — de opgewonden stem nam een klank van diep-innige teederheid aan, — „voor haar zou ik mijn drift kunnen overwinnen, haar oogen zouden de macht hebben, de in mij levende duivels te bannen! Zij zou mijn heilige zijn, die ik niet anders dan in aanbidding zou durven naderen!"

„Onze gevoelens voor haar zijn dezelfde, hoe verschillend wij overigens ook denken en voelen!" sprak Arnold. „Voor haar zou ik mij iedere opoffering kunnen getroosten; als ik wist, dat zij jou liefheeft, zou ik je gaarne het geërfde fortuin afstaan, om je huwelijk met haar mogelijk te maken en haar leven te veraangename; zonder haar heeft het geld immers geen waarde voor mij; ik zou weggaan, verweg en...."

„Meen je dat?"

„Ja."

„Laten we dan loten om de kans, haar te winnen, of vechten, dat zou mij nog liever zijn!"

„Je bent krankzinnig en je beledigt haar!"

„Waarom? Als één van ons beiden uit haar leven verdween, vóór zij de gelegenheid had gehad, ons nader te leeren kennen en aan één van ons beiden de goddelijke gave van haar liefde te schenken, zou de ander immers zijn kansen aanmerkelijk zien stijgen! Laat één van ons beiden sterven of voorgoed verdwijnen!"

„Wat je zegt, is dwaasheid; als haar hart voor één van ons beiden spreekt, zal het dat doen geheel onafhankelijk van het al of niet in leven zijn van den ander, dan zal het dat doen, al dongen duizend anderen naar haar gunst! Neen, het eenige, waarin ik je terwille zou kunnen zijn, tenminste... misschien...."

„Nu, wat is dat dan?"

„Ik zou met je willen overéénkomen, dat één van ons beiden zijn pogingen staakte, totdat het lot van den ander was beslist!"

„Je bedoelt?"

„Precies, wat ik zeg! Eén van ons beiden moet zich terugtrekken, niet verdwijnen, maar ophouden, haar het hof te maken, totdat de ander haar ten huwelijk heeft gevraagd; van haar antwoord hangt het dan af, of degene, die zijn beurt heeft afgewacht, dan nog kans heeft!"

„Laat mij dan de eerste zijn!"

„Neen, zoover gaat mijn goedheid niet! Onthoud bovendien, dat ik mij alleen tot dit voorstel heb laten brengen, omdat ik niet wil, dat zij getuige zal zijn van den strijd tusschen ons beiden; haar gevoelige ziel zou lijden, als zij meende, de oorzaak te zijn van de tweedracht, die ons, twee neven, broeders bijna, tegen elkander in het harnas jaagt!"

„En hoe wil je uitmaken....?"

„We zullen vanavond in de club een revanche-partij spelen, dat was immers afgesproken; wij zullen die partij schaak over ons lot laten beslissen. Je zult moeten erkennen dat mijn voorstel grootmoedig is! Weliswaar heb ik je verleden week tot je ergenis overwonnen, maar van géén der andere leden won ik, hoewel jij de matador van de club bent; al de aanwezigen verklaarden, dat jij mijn meerdere bent, dat alleen een ongelukkig toeval een niet gedisponeerd-zijn je als nederlaag heeft kunnen bezorgen; je kans..."

In de stilte

't Is alles nu zoo stil, zoo stil:

Geen windje suist....

Geen beekje ruischt....

't Is alles nu zoo zalig stil.

De boomen staan in zoet gedroom:

Geen twijgje wiegt....

Geen vogel vliegt....

Alleen de popels prevelen vroom.

En roerloos staat het ranke riet:

Geen pluimpje wuift....

Geen golfje kruijt

Langs de oevers van den stillen vliet.

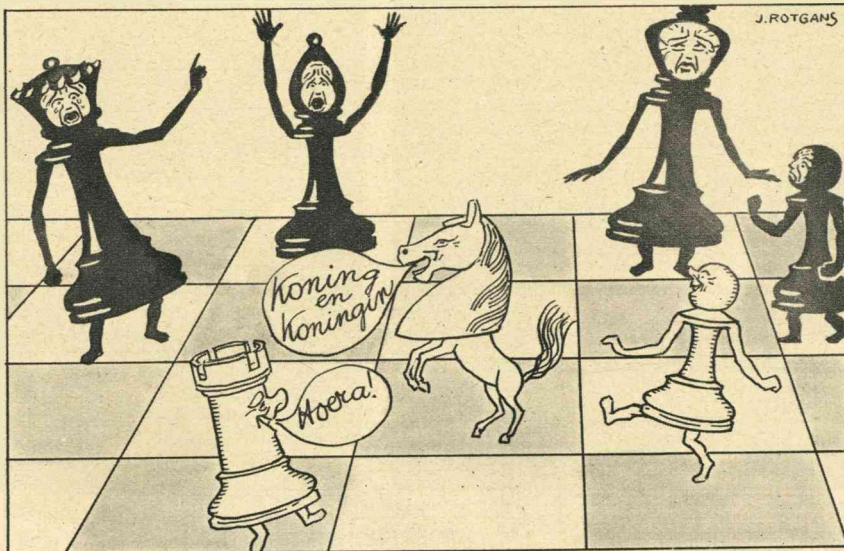
't Is alles nu zoo zachtvond zacht....

M'n harte droomt

Nu als 't geboomt

En uit m'n ziele stijgt geen klacht.

Rosa Corthauts.

Humor uit de Schaakwereld. — IV.

„Ik neem je voorstel aan!" haastte Louis Gunter zich te verklaren. „Ik neem je voorstel aan en reken erop, dat je je onvoorwaardelijk aan de overeenkomst zult houden!"

„Dat spreekt vanzelf!"

Als Arnold Gunter het triomfantelijke lachje had gezien, dat, toen hij weggegaan was, om de lippen van zijn neef speelde in diens oogen flikkerde, zou zijn voor-

stel hem nog heviger hebben berouwd, dan het nu reeds deed.

Hij had gehandeld onder den indruk, dien Louis' woeste taal en hartstochtelijke manieren op hem hadden gemaakt; hij was door het zonderlinge, pijnlijke tooneel, dat zich tusschen hen had afgespeeld, zoozeer van streek geraakt, dat zijn gewone bezonnenheid hem verlaten had, dat hij gesproken had, zooals een demonische macht hem, buiten zijn wil, te spreken dwong!

Nauwelijks was hij op straat gekomen, of hij gevoelde sterke neiging, om op zijn schreden terug te keeren en zijn zot voorstel te herroepen.

Hij begreep echter, dat Louis daarvan niet zou willen hooren, dat de tot buitensporigheden neigende geest van zijn neef smaak vond in het denkbeeld, te kampen om de kans, om de dame van zijn hart te mogen naderen, al zou die kamp niet met bloedvergieten gaan gepaard.

Hij deed zich heftige verwijten, omdat hij Emilie's naam tegenover zijn neef aan onwaardig spel had prijsgegeven, maar hij beseftte, dat het te laat was, om de ignobele overeenkomst teniet te doen!

Des avonds begaf hij zich, boos op zijn neef, op zichzelf, op de geheele wereld, naar de club en wat zijn ergernis ten top voerde, was dat Louis blijkbaar aan al de aanwezigen had verteld, dat zij tezamen zouden spelen om een uiterst gewichtigen inzet, al had hij zijn indiscretie niet ver genoeg gedreven, om dien inzet te noemen.

„Het is mijn eigen schuld!" bromde Arnold. „Ik was gek, nog gekker dan hij! Maar ik zal winnen!"

De stukken werden opgezet; geen der overige schakers gevoelde lust zich als naar gewoonte aan het liefkoozde spel te wijden; allen groeften rond de twee neven, die zich met ernstige, grimmige gezichten tegenover elkander hadden neergezet.

Arnold was bleek, maar beheerschte zich volkomen; Louis' oogen flikkerden van zenuwachtige spanning en bij iederen zet trilden de vingers, die het sierlijk gevormde schaakfiguurtje van het ééne vakje op het gladde bord naar het andere verplaatste.

De kijkenden voelden de spanning in de atmosfeer en het drong tot hen allen door, dat deze partij schaak geen grap maar een levensquaestie voor de beide jonge mannen beteekende.

„Jij speelt!" drong Louis, toen Arnold wat lang talmde met een nieuwen zet.

Bedachtzaam liet deze zijn rechterpaard twee stappen voor uit en één naar links maken; Louis schoof zijn eenig over gebleven raadsheer in schuine richting tot in het midden van het bord; opnieuw talmde Arnold, toen plaatste hij zijn koningin terug naar een even

tevoren door haar verlaten veiligen hoek; lang bestudeerde Louis den stand dier stukken, vóór hij zijn raadsheer verder in de vijandelijke linie opdreef.

Geen woord werd vernomen; de adem van de spelenden klonk hoorbaar op; de omstanders keken nu eens naar het geruite bord, dan weer naar het gelaat der spelers.

De beide tegenstanders waren aan elkander gewaagd, zij gaven geen kamp en het was onmogelijk, een voorspelling omtrent den afloop van 't spel te uiten.

Plotseling keken allen naar de deur, die door een krachtige hand werd opengeduwde. Een der clubleden, dien men reeds met verwondering had gemist, trad binnen en sprak:

„Heeren, u zult mijn laat-komen wel willen verontschuldigen, als ik u zeg, dat ik opgehouden werd door.... door....!"

Wel.... ik heb vrijheid, u allen mede te deelen, dat ik sinds enkele uren de gelukkige verloofde ben van mejuffrouw Emilie van Vrijhoevel!"

De partij schaak die na het bedaren van de door het nieuwtje veroorzaakte opwindende door de beide neven werd verder gespeeld, werd remise.

Uit Noord-Brabant. Omgeving Heeze.

* * *

Voorjaar tusschen Lochem en Laren (Gld.)

Landschap. - Naar de schilderij van Meindert Hobbema.

HET MEISJE

DAT DE LIEFDE BUITENSLOOT

door OLIVER SANDYS

vertaald door DICKY WAFELBAKKER

26)

Goede hemeltje, nee! Ik was een koristje, dat is alles, of beter gezegd een figurante, want we hebben heel weinig te zingen. Toen liet iemand me plotseling een paar honderd pond na, en ik ben naar Caïro gereisd om wat vacantie te hebben."

"O, dus je bent van plan weer naar het tooneel terug te keeren?"

Tilly maakte een grimas, daar zij begreep, dat zij den Professor niet precies kon zeggen, wat ze vroeger allemaal beraamd had.

"Ik had gehoopt, dat dit niet noodig zou zijn," antwoordde ze. "Als ik echter al mijn geld heb uitgegeven, zal me wel niet veel anders overblijven om te doen. Maar in elk geval heb ik een heerlijken tijd gehad en Egypte gezien, iets wat altijd een van mijn droomen is geweest. Ik bezit dus heel wat mooie herinneringen later," voegde zij er aan toe.

"En ik heb aan jou heel wat aangename middagen te danken," zei de professor. "Ik kan niet zeggen, hoeveel ik van je prettig gezelschap genoten heb en ik ben je er heel dankbaar voor. Gewoonlijk heeft de jeugd niet veel tijd over voor oudere mensen."

"O, bedankt U me alsjeblieft niet," zei Tilly, wier geweten een weinig begon te spreken. "Ik... houd van oude mensen, als ze werkelijk aardig zijn. Als U het wilt, zal ik, zolang ik hier ben, iederen middag bij U komen voorlezen. Ik heb heusch niets anders te doen en het is te warm om te wandelen. Zal ik nu verder gaan?" vroeg ze.

"Nee, nu niet meer, beste kind." Hij nam het boek uit haar handen. "Ik wilde vandaag graag eens over mezelf praten, als je tenminste voldoende geduld hebt mij aan te hooren. Laten we thee gebruiken en wat babbelen."

"Ik zal bellen," zei Tilly, terwijl ze opstond.

Daar er iets anders dan gewoonlijk in de houding van den ouden man was, begreep ze, wat er zou komen. Weliswaar was het aldoor haar bedoeling geweest een rijken Methusalem te bemachtigen, doch op dit oogenblik had ze een ontzettend verlangen zijn huwelijksaanzoek, wanneer dit kwam, te weigeren, en haar oude leven weer te hervatten. Maar toen kreeg het practische, zakelijke gedeelte bij haar weer de overhand. Zou ze niet dwaas zijn hem niet te accepteren? Vermoedelijk deed een dergelijke prachtige kans zich nimmer meer in haar leven voor. Natuurlijk zou ze niet kunnen helpen, als ze telkens aan Trench moest denken, doch daaraan was nu eenmaal niets te veranderen. Ze mocht dien ouden man wel: ze zou hem voorlezen en met hem op reis gaan, want niettegenstaande zijn zwakke gezondheid, scheen hij toch een globetrotter te zijn.

Methusalem was natuurlijk oud, doch allermintst onaangenaam. Ridderlijk, vriendelijk, en zachtaardig, dus wat kon ze meer verlangen?

De thee werd binnengebracht en Tilly begon deze uit te schenken. De professor gebruikte één klontje suiker en heel veel melk, die het eerst in het kopje moest worden gegoten. Deze kleine bijzonderheden had ze al dadelijk onthouden.

Ze boterde zijn toast om te voorkomen, dat hij zijn keurige witte handschoenen vuil maakte.

"Het is heel gezellig met jou thee te drinken," zei hij op dankbaren toon. "Ik zal je vriendelijkheid en je gezelschap erg missen, en als ik een jonge man was, wist ik heusch wel, wat je te moeten zeggen. Zoo-

als het echter thans is, ben ik veel te angstig. Niettemin wil ik het toch wagen... Mag ik het doen, beste kind?"

"Ja," zei Tilly en haar stem klonk kalm.

"Ik wilde je allereerst een persoonlijke vraag doen... Heb je er ooit... heb je ooit aan een huwelijk gedacht?"

Tilly sloeg haar oogen op en keek hem recht aan.

"Ik heb geen liefdes-affaires aan de hand," zei ze kortaf.

"En zou je slechts met een man van je eigen leeftijd willen trouwen?"

Er verscheen een diepe bloos op haar wangen, en haar hand, die het theekopje vasthield, beefde een weinig.

"Ik zou er nooit over denken met iemand te trouwen, die bijna even oud is als ik," antwoordde ze, "omdat ik dan in alle opzichten zijn vrouw zou moeten zijn... Wanneer ik ooit tot een huwelijk overga, moet de man in kwestie weten, dat ik hem niets anders kan geven dan eerlijkheid, trouw en vriendschap, en ik vermoed niet, dat een jonger iemand daar-

mijn universeele erfgename. Van jou vraag ik niet meer, dan je geven kunt... vriendschap, en trouw, iets wat iedere man van zijn echtgenoot zou verlangen, ook al is zij slechts zijn vrouw in naam."

Er heerschte een lange stilte, gedurende welke Tilly over alles nadacht. Het lag niet in haar natuur om, wanneer ze eenmaal haar woord gegeven had, dit te verbreken. Ze beloofde zichzelf haar uiterste best te doen zelfs de kleinste gedachte aan Trench te verbannen.

"Vriendschap en trouw," herhaalde ze. "Niets meer... Dan zeg ik... ja."

Tilly's huwelijk.

Nu ze haar besluit eenmaal genomen had, wilde Tilly er geen berouw over hebben. Telkens en telkens vertelde ze zichzelf, hoe prachtig ze het getroffen had. Haar toekomst was verzekerd, en bovendien mocht ze den ouden professor graag leiden. Hij was zoo vriendelijk en deed al het mogelijke het haar naar den zin te maken. Ze waren overeengekomen, dat hun engagement en huwelijk voor iedereen in het hotel geheim gehouden zou worden. Tilly voelde er niets voor al die nieuwsgierige oogen op zich gericht te zien, en de professor dacht er precies zoo over. Hij haatte alles, wat op publiciteit geleek.

Tilly had dan ook niemand anders dan Wilfred Trench en haar vriendin Ivy in haar vertrouwen genomen, daar ze aan beiden geschreven had. Ivy ontving een opgeruimd epistel met aankondiging van den huwelijksdag, en Trench in Helouan een paar korte regels. Ivy had nog niet kunnen antwoorden en van Trench had zij geen woord gehoord.

Ze was hierover verbaasd en zelfs teleurgesteld. Hij had toch in elk geval zoo behoorlijk kunnen zijn haar geluk te wenschen, in het bijzonder omdat ze door zijn toedoen dit rijke huwelijk kon sluiten.

De trouwdag brak aan, en nog had ze geen bericht van Trench ontvangen. Toen wierp ze haar hoofdje uitdagend achterover en er kwam een harde glans in haar prachtige groene oogen.

Wat kon het haar ook eigenlijk schelen, of hij schreef of niet? Ze was tien dagen met professor Hibbs verloofd geweest, en nu was het hun huwelijksdag. Tilly bevond zich in haar kamer en had toilet gemaakt. Ze droeg een nauwsluitende wit tullen japon, een kanten hoedje, waar overheen een lange witte sluier viel, en ze wist, dat ze er naar den zin van haar ouden echtgenoot zou uitzien.

Een half uur, voordat ze het hotel voor de ceremonie moesten verlaten, voegde ze zich bij den professor. Hij was reeds keurig gekleed en toen de aanstaande jonge vrouw binnentrad, gleed er een glans van geluk en bewondering over zijn gezicht.

"Zou U misschien liever willen, dat ik een donkere japon aantrok?" vroeg ze timide. "Er is nog tijd genoeg over om me te verkleeden. Ik dacht echter, dat U het prettig vond als ik me vandaag in het wit kleedde."

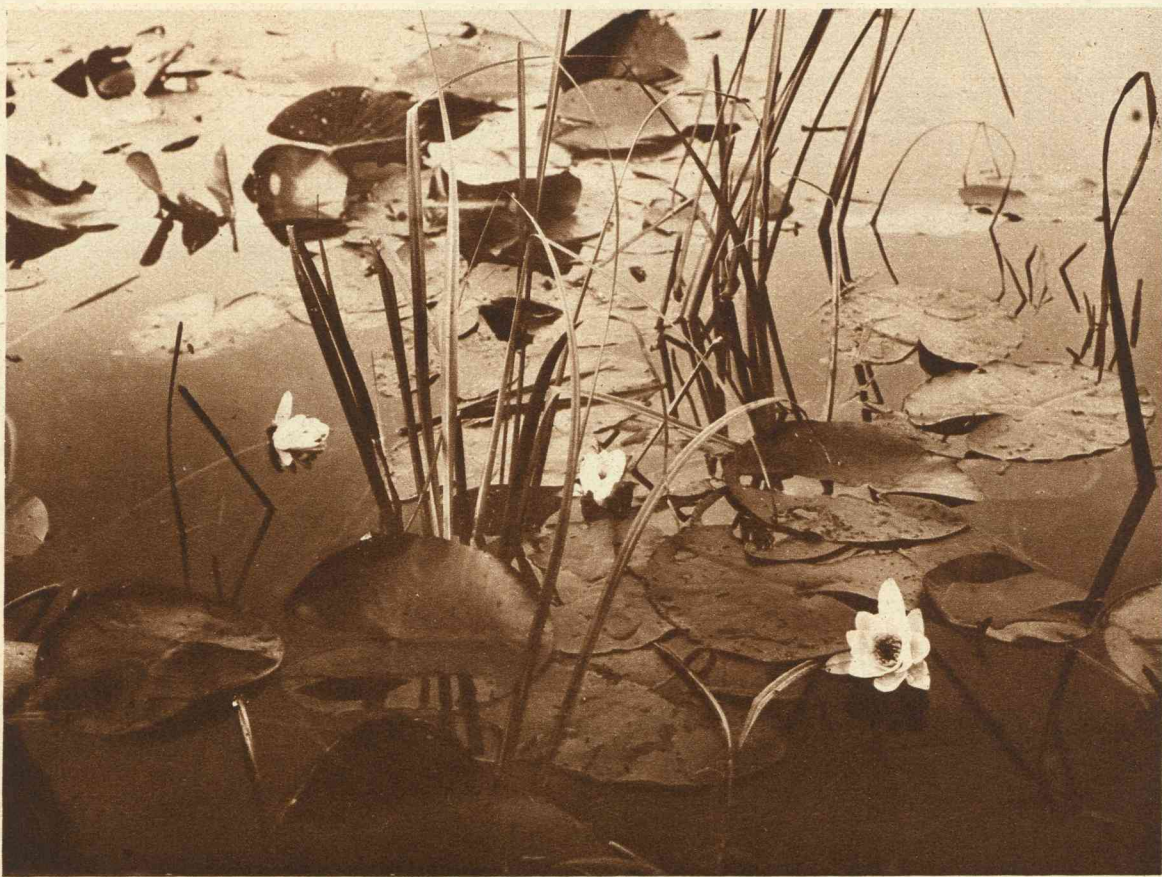
"Je ziet er zoo verrukkelijk mooi uit, beste kind, dat ik er geen woorden voor kan vinden," antwoordde hij. "Ik vraag mezelf af, of het wel fair is, dat ik de gift van je stralende jeugd accepteer. Tilly, beste kind, zelfs nu kun je nog terug, als je wilt. Ik zou het vreeselijk vinden, als je ooit berouw over dezen stap kreeg."

Tilly lachte echter opgeruimd. Was er werkelijk een doffe pijn in haar hart? Het hinderde niet, want ze zou er wel aan wennen. Dat verdriet zou toch altijd blijven bestaan, of ze met Methusalem trouwde of niet. Het was haar straf, omdat ze vroeger met de liefde gespot had.

"Natuurlijk zal ik er geen spijt van hebben, professor, en ik wil even goed voor U zijn, als U voor mij! Waarom denkt U, dat ik me niet gelukkig voel?"

"Dan is het prachtig, beste kind." Hij streelde haar handje met zijn gehandschoende vingers. "In elk geval begrijpen we elkaar."

(Wordt vervolgd).

Stille luister.

mede genoegen zou nemen." — De professor scheen ernstig over haar woorden na te denken.

"Dan bied je heel veel aan," zei hij ten slotte. "Wat mezelf betreft, ik acht de twee laatste kwaliteiten van onschatbare waarde. En nu kom ik regelrecht met mijn nederig aanbod voor den dag. Ik zou jou graag altijd om me heen willen hebben om door je heerlijke, zonnige jeugd mijn ouden dag wat op te vroolijken. Ik weet, dat ik niet zoo lang meer te leven heb, doch in ruil voor hetgeen je voor mij opofferde, wil ik je heele verdere toekomst verzekeren. Ik kan je niet veel aanbieden, beste kind, want ik ben op hoogen leeftijd en jij nog bijna een kind, doch we zouden verre reizen kunnen doen. Je was volkomen vrij jezelf te amuseeren, en er zou heel veel geld tot je beschikking zijn... en later, na mijn dood, zul je een rijk bestaan kunnen hebben. Je zult me hoop ik niet kwalijk willen nemen, als ik me een beetje onhandig uitdruk, doch je moet niet vergeten, dat ik nog nooit een huwelijksaanzoek heb gedaan. Als je het idee te vreeselijk vindt, zeg het me dan onomwonden, en ik zal niet verder aandringen. Als je echter toestemt je leven aan het mijne te binden, dan weet ik, voor zoover dit in mijn macht is, dat ik je alles kan geven, wat je hart begeert. Wat is je antwoord?"

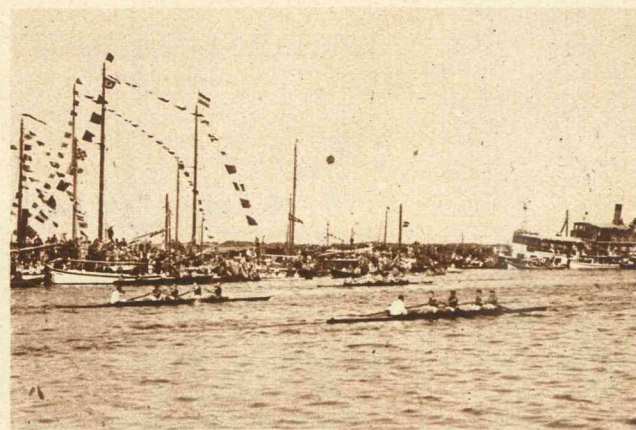
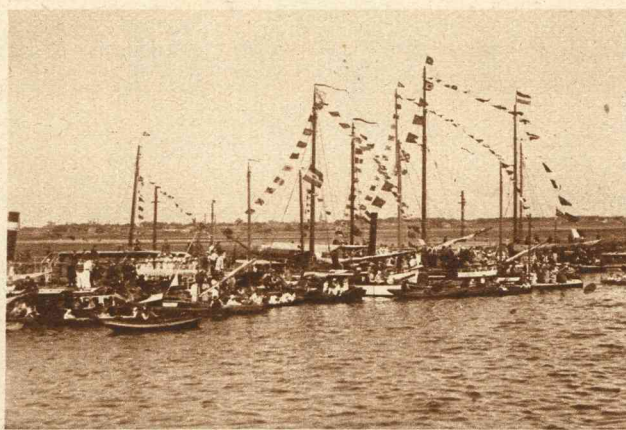
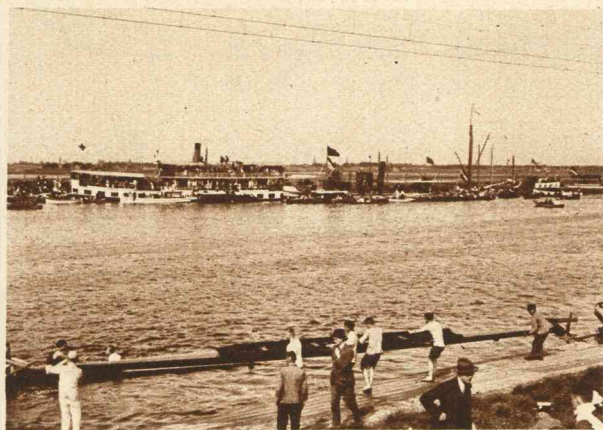
"En alles, wat U van me vraagt is... Ik wilde graag precies weten, wat ik U, en U mij geeft. Kunt U dit misschien in een paar woorden zeggen?"

"Zeer zeker! Ik schenk jou mijn naam... als je dien tenminste wilt aanvaarden. Ik zal een privé inkomen op je vastzetten, en na mijn dood word je

DE ROODE BURCHT

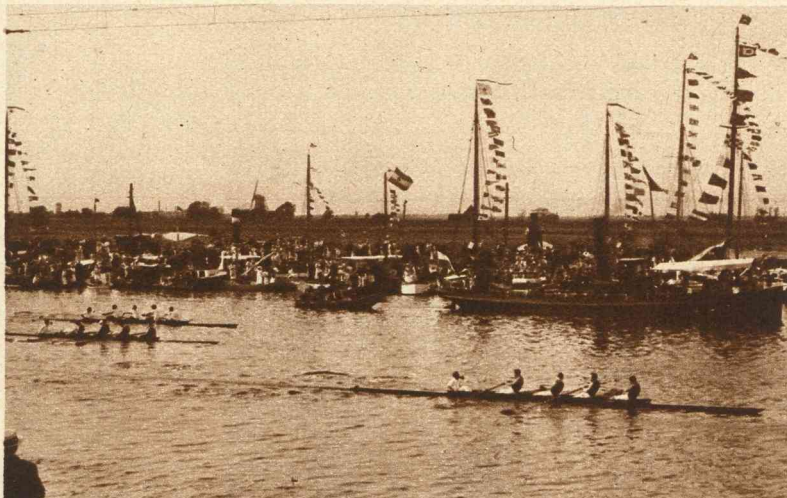
Wegens overvloed van tekst en foto's stelden wij het vervolg van bovengenoemden roman uit tot het volgende nummer.

Van Heinde en Verre

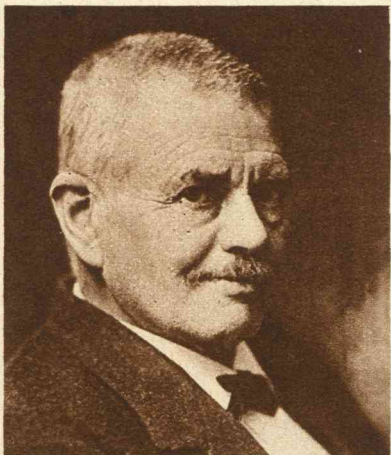
De Studenten-roeiwedstrijden

Donderdag 1.1. hadden op het Noordzeekanaal de jaarlijksche Studenten-roeiwedstrijden plaats. Wij brengen er op deze pagina een vijftal interessante foto's van. Hierboven, links: de booten worden te water gelaten. Midden: hoe gezellig en hoe druk het was langs den oever. Rechts: de strijd tusschen de overnaadsche vierriemsgieken.

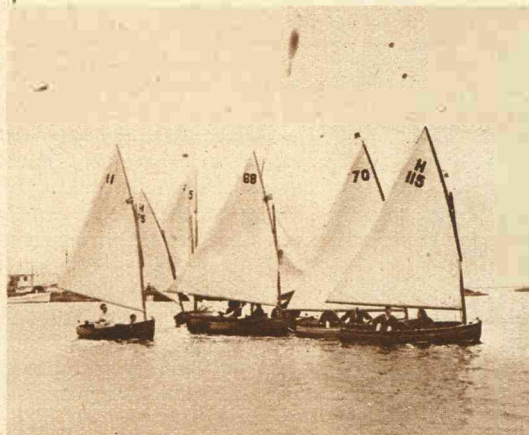
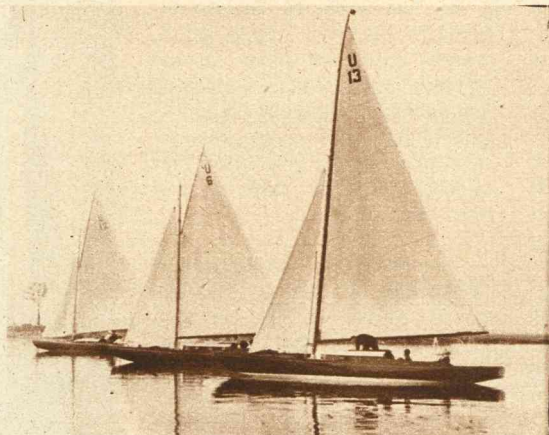
De Studenten-roeiwedstrijden

Links: Het hoofdnummer vierriemsgieken, oude vier. Vóór Laga. Rechts: de winnende Laga-ploeg: J. Huges, boeg; G. de Groot, Th. R. Tromp, A. C. Beynen, slag, en C. J. A. v. Lummel, stuurman.

Prof. Dr. C. Winkler,

hoogleraar aan de Universiteit te Utrecht, die 20 Juni a.s. zijn functie als zoodanig zal neerleggen.

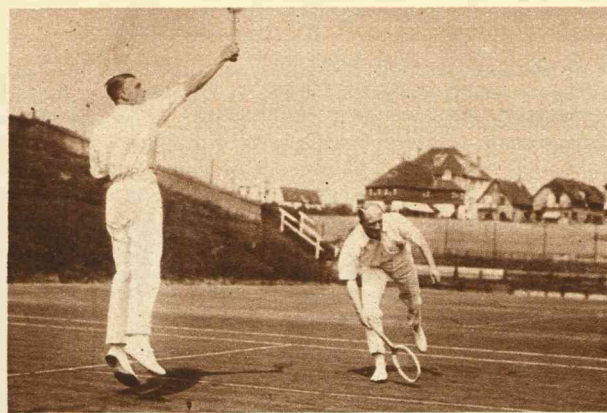
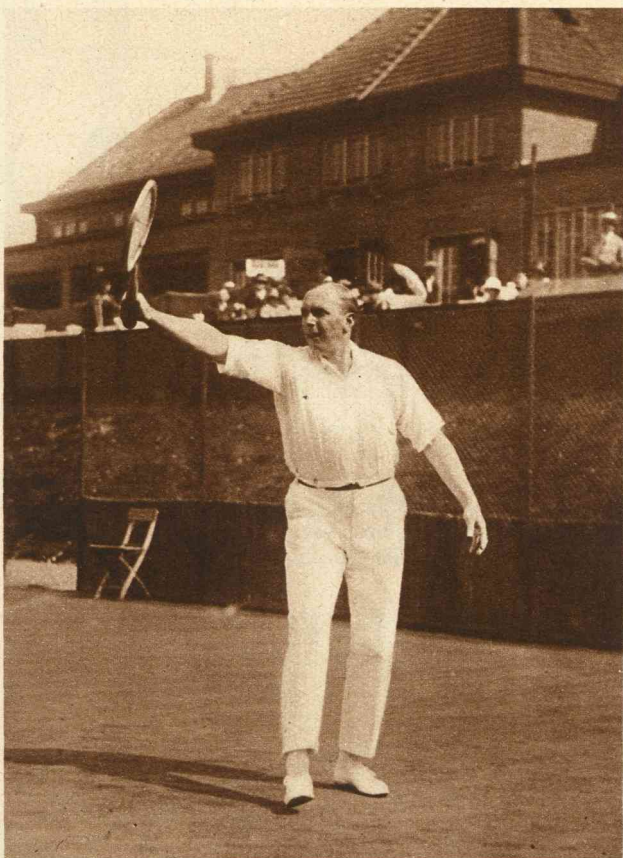
De Zelfwedstrijden van de Haarlemsche Jachtclub,

op het Buiten-Spaarne gehouden. Links: De start der veertig-kwadraat kruisers. Rechts: De twaalfvoetsjollen bij het passeeren van de boei.

J. Faber

De heer J. Faber, commandeur der Stadsreiniging te Amsterdam, vierde 20 Mei zijn 25-jarig jubileum als zoodanig.

De internationale tenniswedstrijden om den Davis-Cup

De Hollanders Diemer Kool en Van Lennep in actie bij het heeren-dubbelspel, waarin zij Kozeluh en Zemla versloegen.

Castricum badplaats

De vorige week heeft de burgemeester van Castricum den nieuwen Zeeweg geopend, waardoor deze gemeente tot badplaats is gepromoveerd. — Het officiële gezelschap begeeft zich langs den nieuwen weg naar Zee. (X) de Burgemeester.

De landdag van de Anti-Revolutionnaire Kiesvereniging

op Hemelvaartsdag te Bilthoven gehouden. Z.Exc. Minister Colijn, die er de verzamelde menigte toesprak, in het vuur van zijn rede.

De internationale tenniswedstrijden om den Davis-Cup welke de vorige week te Noordwijk zijn gespeeld en waarin Holland de eerste ronde won door Tsjecho-Slovakije te slaan. — De Tsjech Kozeluh in actie.

Onze Dames-Rubriek

ONDER REDACTIE VAN

AMY VORSTMAN-TEN HAVE

Voorjaarssnufjes.

„Wat is er voor nieuws?” dat is de gewone vraag, die we allen om beurten doen en met recht, want de mode wisselt zoo vreeselijk gauw tegenwoordig, dat de nijvere huisvrouw die-altijd-alles-zelf-naait stom verbaasd opziet als haar moeizaam geknipt en peuterig netjes genaaid kraagje eindelijk af is en — iedereen draagt alweer wat anders!

„Hoe kan dat nu?” zucht ze, „ik weet toch zeker, dat het uit een heel nieuw modeblad is en nu heb ik toch weer niet het aller-allernieuwste.”

Dit is zeker vervelend, vooral voor hen die maar niet kunnen blijven koopen, telkens als er alweer een nieuwigheid verschijnt op een of ander gebied.

De verstandige vrouw, die niet in een groote stad woont en die niet dagelijks in de gelegenheid is om het allerlaatste in oogenschouw te nemen teneinde daaruit een keus te kunnen doen, zal verstandig doen, zonder in bijzonderheden en buitensporigheden te vervallen, alleen de groote lijn te volgen.

En wie zóó weet te kiezen, dat alle onderdeelen van het toilet onderling in harmonie zijn, zal in staat zijn om door ettelijke combinaties den schijn te wekken van een uitgebreide garde-robe.

Op deze pagina bieden wij onzen lezeressen eenige nouveauté's aan, die a.s. zomer zeer veel gezien zullen worden.

De korte dikke massieve stok met „aardappelenpunt” van de paraplu is als vanzelfsprekend overgegaan naar de parasol.

De telkens weer opduikende geruchten van het verplaatsen van de afgezakte taillelijn naar normalere regionen schijnt in de komst of liever den terugkeer van de ceintuurs een bevestiging te vinden. Velen worden gemaakt van soepel leder met metaalbeslag of stalen kralen. Een alleraardigst cadeautje: een soepele lederen ceintuur, die men zelf met stalen kraaltjes of zwarte gitkraaltjes bewerkt.

Korenblauw met staal of lakrood met wit staat beeldig. De handschoenen met teruggeslagen kappen zijn meer in de mode dan ooit.

De kappen worden of geborduurd met kleurige zijden bloemen of met de hand beschilderd.

De „vanity bags”, die enkel een poederdoosje en een spiegeltje bevatten en soms nog plaats bieden voor een ijl stukje zakdoek (waar je toch je neus niet in kunt snuiten!), worden veelal van fraai gelakt en gevernisd koper of blik gemaakt en lijken bedrieglijk veel op het kostbare emaille.

Sommigen zijn met stalen kralen of glasfiguurtjes ingelegd en allen hebben een zijden koord en een of meer afhangende zijden kwasten.

Dagtasschen worden nog steeds veel in boek-vorm met overslagsluiting gedragen en bij voorkeur in vuurrood leder of roode moiré zijde (en dan hoog onder den linkerarm a.u.b., want anders is het niet „je dat”). Voor wie van een gezellige ruime tasch houdt is er nog het zak-model met beugel, dat zeer veel in al of niet geperleerd moirézijde of peau de suède gezien wordt.

Tenslotte de kraagjes, die niet meer bootvormig zijn, doch ongeslagen-jongens-boordjes met een overhemdsplooi.

Deze wordt vaak een of twee maal door het — ingeknipte — voorpand van de japon gehaald.

Een tamelijk onnavolgbare mode is het volgende: een lang snoer parelen wordt drie à vier maal om

den pols gewonden, terwijl men het laatste stukje als lus laat hangen.

Om toch aan deze extravagance te kunnen meedoen bedacht een of ander ijdel vrouwtje om snoeren glazen en gekleurde kralen met hetzelfde doel te bezigen.

Wij hopen, dat onze lezeressen genoeg goeden smaak zullen hebben om aan deze dwaasheid niet mede te doen.

Pinkstergedachten.

Alleen door haar geheele onverdeelde toewijding kan de vrouw het huwelijk tot een zegen maken, zichzelf daarin gelukkig voelen.

Zoo ooit dan hebben de vrouwen tegenwoordig hare macht volkomen noodig, willen zij het ideaal in het huwelijk: „de verheffing der vrouw door toewijding en liefde, door zichzelf te geven”, verwezenlijken door een voortdurend gevende en voortdurend eischende teederheid.

Wilt gij peilen hoe diep iemand het leven gevoeld en overdacht heeft, luister dan naar wat hij zegt over het geluk, dan bezit gij het dieplood, dat — in de meeste gevallen snel — den bodem bereikt!

Zij, die werkelijk hebben nagedacht over het begrip geluk, weten goed, dat ieder bewust zoeken naar geluksgevoelens — evenals naar andere gevoelens — mislukken moet; even goed weten zij, dat ons geluksdoel niet steeds hetzelfde blijft en ook niet blijven kan.

Levensstijging dat beteekent weerstand overwinnen en weerstand bieden in een richting, die gunstig is voor de ontwikkeling der opperste krachten.

Een krachtige geest wordt gevormd door enkele gedachten, die levenskracht bezitten, niet door een rijkdom van kennis.

Recepten.

Zandkoekjes.

Benodigd: 150 gram bloem, 100 gram boter, 30 gram poedersuiker, of lichtbruine suiker.

Bereiding: Eerst wordt de bloem gezeefd, daarna worden de boter en de suiker met een mes met de bloem vermengd, het deeg wordt even gekneet en dun uitgerold. Nu steekt men er met blikken ringen van verschillende vormen koekjes uit.

Een bakblik wordt met bloem bestrooid en de koekjes er ongeveer 10 minuten lang in een matig warmen oven op gebakken.

Gesmoord vleesch.

Benodigd: 2 K.G. runderspier of klapstuk, 1 L. water, 10 peperkorrels, 1 dL. azijn, 1 takje selderij, 1 uitje, 15 Gr. zout, 2 laurierbladeren, 100 Gr. boter of vet, 4 kruidnagelen.

Bereiding: Eerst wordt het vleesch afgewassen, daarna opgezet met kokend water, boter, zout en azijn en allerlei kruiden waarmee het goed toegedekt 45 minuten per 500 Gr. moet smoren.

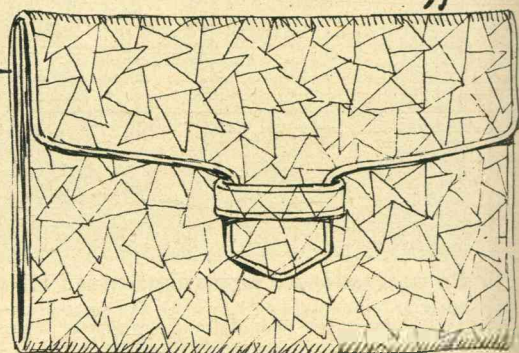
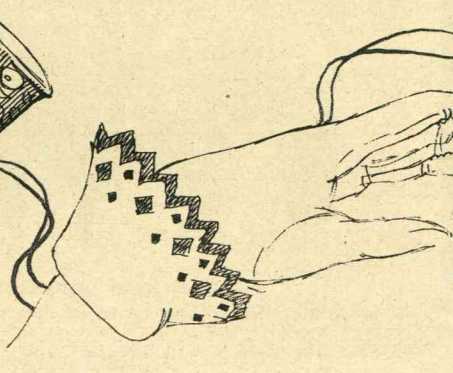
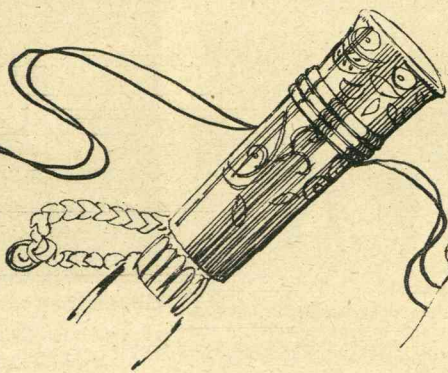
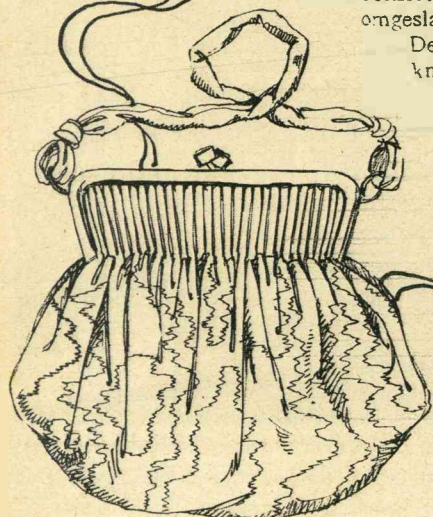
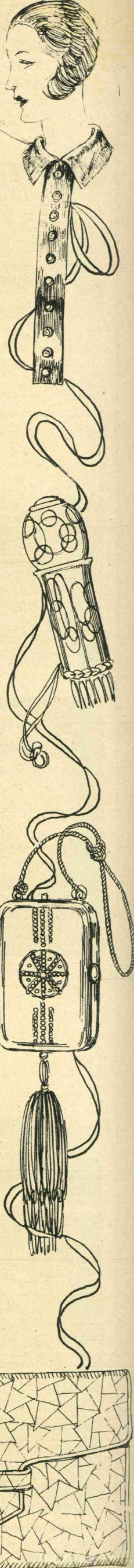
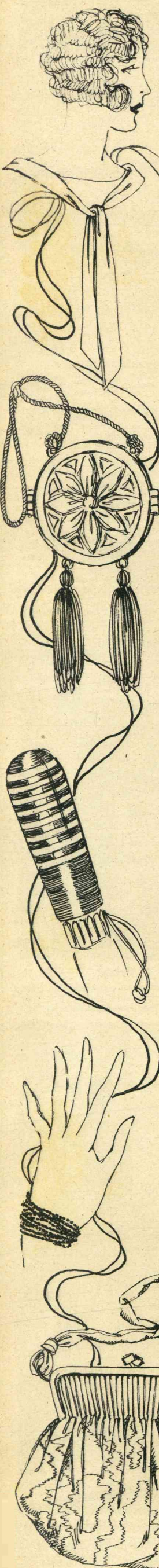
Voor het smoren van het vleesch wordt een stoofpan gebruikt, dat is een lage platte pan met een deksel. Het smoren gebeurt in den oven en ieder kwartier wordt het vleesch in de jus omgelegd.

Zomerjapon van bedrukte voile met wit vest. Smaile met valenciennne afgezette shawikraag en dito manchetten.

Jeugdige zomerjapon van blauw-witte foulard met smaile gepiiseerde voorbaan van wit crepe marocain.

„ZOMER = WEELDE“

Tony de Ridder

J. F. Tierie Jr.

Zéér zacht en teer pp

Het scheen een teer wit bloemetje, Dat

Zéér gebonden en zacht ppp

ppp ppp

2 Ped:

moe op't steeltje rustte, Het was een zilver vlin-der-tje, Dat zacht dat bloemke

Portamento

kuste. Dat vlindertje, dat bloemetje, Koosden elkaâr missehien, zoo-dat, wie keek naar

Portem: RH

vlindertje, Een bloempje dacht te zien.

Zéér gebonden te spelen pppp

2 Ped:

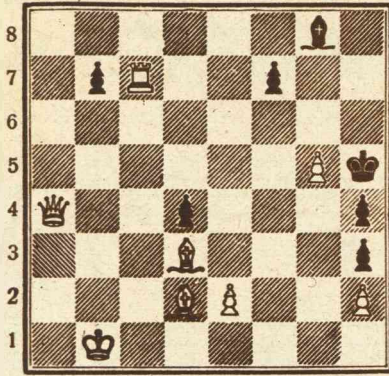
DEN HAAG - AMSTERDAM - ROTTERDAM

PANDER & ZONEN

ZONDER PRIJSVERHOOGING

**BIJZONDERE ONTWERPEN VAN
ONZE BINNENHUIS ARCHITECTEN**
**H. WJUDA
PAUL BROMBERG**

Schaken.

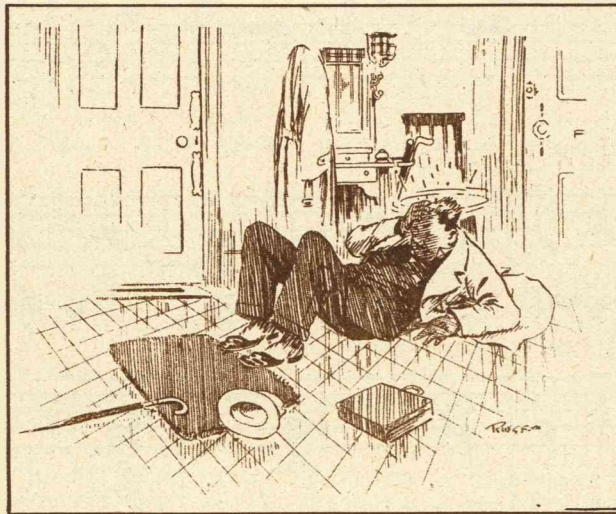
PROBLEEM No. 26 (driezet).
Achtste Wedstrijdprobleem.
Auteur: BRUNO SOMMER, Berlijn.
3e prijs Deutsche Schaakbond, 1924.
Zwart 7 stukken.

Wit 8 stukken.
Oplossing probleem
No. 24 (driezet):
1 Pd6!, Kd6:
2 La7! enz.
1., Kd5:
2. Dc4† enz.
1., ed6:
2. Dg4. enz.
**Correspondentie-
adres:**
**J. Verstoep Jzn.,
Fred. Hendrikstr. 37,
Delft.**

„Geloof je werkelijk dat hij haar gelukkig zal maken?”

„Nu, zij zal in ieder geval altijd iets hebben om over te lachen.”

Zij: „Wanneer je mij „engel” noemt, betekent dat dan soms dat je denkt dat een engel er zonder kleedgeld kan komen?”

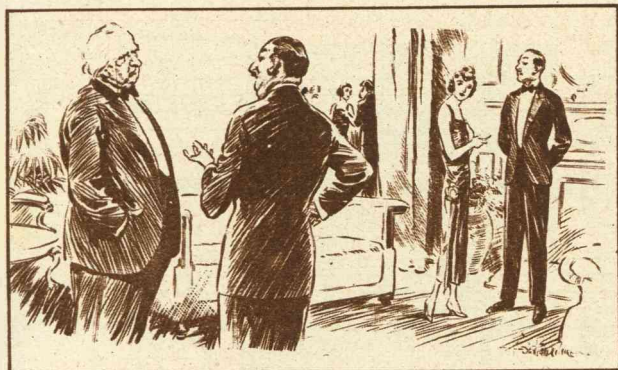
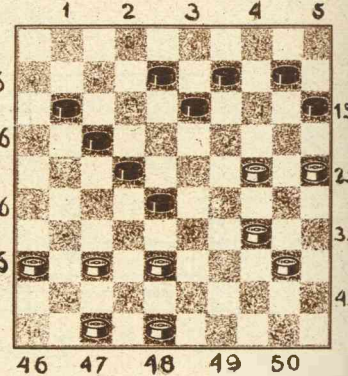

Stem uit de verte: „Ben jij daar George? Heb je al gezien hoe mooi ik de hall heb geboend?”

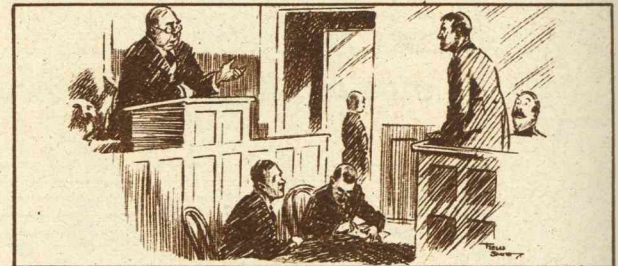
Dammen.

Eene bloemlezing uit het internationale damleven.
HERM. DE JONGH, Amsterdam.
No. 50.

Herm. de Jongh, de sympathieke Hoofdredacteur van het maandblad „Het Damspel”, het officieel orgaan van den Ned. Dambond, en kampioen van Nederland, mag gerekend worden tot een van Europa's sterkste spelers. Niet alleen in matches en wedstrijden, doch ook in zijn vele succesrijke simulaan-seances spreidt hij zijn zeer bijzondere talenten ten toon, terwijl hij last but not least in de problematiek uitstekend thuis is. Zijn fraaie stellingen zijn van veel waarde voor het praktische spel. Zoo ook het bovenstaand partijfragment. Wit speelt daarin 34—29, dreigende door 38—32 een schijf te winnen, zwart meent dit alleen door 28—33 te kunnen verhinderen, doch nu wint wit zeer geestig door 24—20!! (zw. 33×31), 36×18 (zw. 15×33) en wit 18—12!!! zwart nu 10—15 het beste, waarna wit met 12×14 een gewonnen eindstelling heeft. Indien zwart in plaats van 28—33, bijv. 22—27 had gespeeld, dan zou wit onmiddellijk een schijf en daarmee de partij gewonnen hebben door 38—32 (27×38), 48—43 (38×49), 37—32! (49×19) en wit 32×21!!!

Zij: „Wat heeft je vader een gedistingeerd uiterlijk! Zijn grijze haren geven hem zoo'n aristocratisch voorkomen!”
Hij (zoon met dwarse gewoonten): „Ja, daar kan hij mij dankbaar voor zijn!”

Rechters: „Je wordt beschuldigd je schoonmoeder uit het raam gegooit te hebben.”
Beklaagde: „Ik heb het gedaan zonder erbij te denken.”
Rechters: „Ja, maar heb je dan niet eraan gedacht hoe gevaarlijk zoiets kan zijn voor een of anderen voorbijganger?”

VOOR DE JEUGD

DE DOLLE MOLENAAR.

III.

Doch nauwelijks had hij dit uitgeroepen of de wagen van den dollen molaar kraakte uit elkaar en Simon zag na eenige oogenblikken van versuftheid, hoe hij dwars op een boomstam zat, die door den storm scheen omgewaaid of misschien door den razenden wagen was omvergereden. Hij wist 't niet.

Zijn knoestige stok en zijn reiszak lagen naast hem en van den wagen kon hij geen spoor meer ontdekken. Geen splinter was meer te vinden, alleen een hoop bruine stof lag rondom hem en maakte den indruk als hadden wagen en paarden zich opgelost.

Hij keek rondom zich, doch ontdekte geen spoor van een weg of van woningen. Zoo bleef hem dus niets anders over dan den nacht in het bosch door te brengen. Hij verzamelde wat bladeren bijeen onder een ouden boom en legde zich neder, terwijl hij zijn reiszak voor hoofdkussens gebruikte. Terwijl hij daar zoo lag en nog even de oogen open deed, viel het hem op, dat de boom, waaronder hij lag, veel op een mensch geleek. Twee takken die rechts en links uit den stam groeiden geleken op armen. Boven hem had de stam een verdikking en 't mos en gras dat daaruit groeiden, deden dit gedeelte van den stam precies op het hoofd van een ouden man gelijken met een langen baard. Een paar knoppen zagen er als oogen uit. Het gezicht had een goedmoedigen lachenden trek. Plotseling opende zich een scheur in de bast als een mond en was het of Simon de volgende dofklinkende woorden hoorde:

De nacht is U gunstig, ga daarom niet heen
Maar klim in den stam naar omhoog.

Daar vindt ge des molenaars schat, die verdween,
Omdat hij de menschen bedroog.

Simon luisterde met kloppend hart naar deze geheimzinnige woorden. Hij meende dat hij ingeslapen was en dat hij alles gedroomd had. Toen hij echter weer naar omhoog keek, was het hem net of de wonderbare boom met den kop knikte, als om te bevestigen dat alles werkelijk waar was.

Hij sprong van den grond op, liet stok en reiszak liggen en liep om den boom rond om een plek te ontdekken, die aan zijn handen en voeten genoeg houvast bood om in den boom naar boven te klimmen.

En ziet, daar aan de andere zijde vond hij tot zijn groote verwondering op regelmatige afstanden van elkaar uitgegroeide knoesten, die daar als het ware zaten, om als treden voor het klimmen te dienen.

Zonder zich lang te bedenken, vatte Simon de knoesten beet en klom naar boven. Hij vroeg zich af, hoe hoog de boom zou zijn, want in de duisternis van het woud kon hij dat niet zoo goed zien. Onvermoeid klom hij verder en bereikte eindelijk den top van den boom.

Een doffe stem sprak: „De nacht is u gunstig, ga daarom niet heen.”

In het nest lagen drie glanzend witte eieren.

Hier waar de laatste tak ontsproot, vond hij een nestje, zoo mooi en regelmatig gebouwd, dat een vogel dit nimmer had kunnen bouwen. Doch hoewel het door geen vogel bewoond scheen, lagen er toch drie eieren in, die met hun glanzend witte schalen als marmer in den maneschijn blonken.

Hij wist nu niet wat hij verder doen moest en luisterde besluiteloos in de diepte of die geheimzinnige stem hem geen raad geven kon. En werkelijk, daar hoorde hij weer dien diepen bastoon brommen, zoodat de heele stam er van trilde. En duidelijk klonken hem de woorden in het oor:

Neem ze in je bezit:

Alle drie rond en wit.

Grijp naar je geluk

Sla het nest daarna stuk.

„Goed,” dacht Simon. Hij nam de drie eieren uit het nest, stak ze in zijn zak en sloeg toen met zijn vuist het door den ouderdom hard geworden leemen nest kapot.

Toen hij dat gedaan had, zag hij op de plaats, waar het nest gelegen had een opening, die naar het binnenste van den stam scheen te voeren. Zonder aarzelen wrong hij zich door de nauwe opening heen en nu zag hij dat in den hollen boom een wenteltrap naar beneden voerde, zooals men dat in torens vindt.

Simon klom voorzichtig naar beneden, maar hoe verder hij daalde, des te duisterder werd het en eindelijk werd het zoo donker, dat hij niet het geringste onderscheiden kon.

Hij was nu ten einde raad en wist niet wat hij doen moest. Zijn vuurslag, waarmede hij zijn pijp placht aan te steken, lag in zijn reiszak. Daar hoorde hij opeens een fijn stemmetje in een van zijn zakken fluisteren:

Breek mij mijn

Dan zal 't licht zijn.

„Aha,” dacht onze vriend, „die eieren zijn dus geen onnutte ballast.”

Hij hield het eene ei na het andere aan het oor, tot hij datgene vond waaruit het gefluister klonk. Dat drukte hij nu behoedzaam tusschen de vingers fijn en ziet, daar kwam op eens een licht te voorschijn, dat hem bijna de oogen verblindde. Hij had een lantaarntje in de hand, niet grooter dan een broeksknoop, maar zoo sierlijk en fijn bewerkt, als had een schrijnwerker het uit ivoor vervaardigd.

En dit kleine wonderlampje verspreidde zulk een schitterend licht, dat Simon daarmee tot onder in den hollen boom kon zien.

Simon klom nu haastig verder naar beneden en spoedig scheen het hem, dat hij in de aarde afdaalde. Ook gaf hier elk geluid dat hij maakte een doffe echo, zooals men dat in leeg keldergewelven hoort.

(Wordt vervolgd).

OOM TOM.

NOORWEGEN

hut wilde opzoeken, raakte U verdwaald en vol dankbaarheid denkt U nog terug aan den vriendelijken steward, die U terecht hielp op het oogenblik toen U alle hoop om er ooit te komen had opgegeven. Spoedig echter kende U alleen den weg in de drijvende stad, hetwelk er slechts toe bijdroeg het besef van grootheid van het stoomschip te versterken. Zoo bevindt Gij U dan op een schoonen morgen op het wandeldek en tuurt in de verte. Daar aan den horizon verschijnt dan iets, dat, zooals de gediensstige decksteward U vertelt, de Noorsche kust is. Langzamerhand begint het vorm aan te nemen en U ontwaart op den voor-

Wanneer iemand bij machte was het Scandinavisch Schiereiland op zijn Zuidelijkste punt om te draaien, dan zou de thans door de golven der Noordelijke IJszee bespoelde Noordkaap ergens tusschen Constantineen Biskra komen te liggen. Daarmede zou echter de naam van één der interessantste plekjes ter wereld geen reden van bestaan meer hebben, dus laten wij het Schiereiland liever in zijn oorspronkelijken stand en vergenoegen ons met te constateeren, dat het land, welks naam hierboven prijkt, zeer uitgestrekt is. Dit op zichzelf is echter geen reden om een artikel over te schrijven en wanneer er van Noorwegen niets anders te vermelden viel, zouden deze regels nooit een drukpers hebben gezien. Noorwegen is echter een land van dusdanig scherpe contrasten, dat het opsommen alleen al pagina's zou kunnen vullen.

Daar is om te beginnen het contrast tusschen hoog en laag. Doodgewoon, zegt U? Hoog is hoog en laag, wat daar beneden ligt. U heeft gelijk, maar wanneer U uit zee loodrechte, steile rotsen honderden meters omhoog ziet rijzen, zooals dit het geval is in de Noorsche Fjorden, dan valt het begrip „doodgewoon” weg, om plaats te maken voor een ontroering, waarvan de grondtoon besef van eigen nietigheid is.

Dan is er het contrast van de onstuimig, eeuwig in beweging zijnde zee en de altijd stille Fjorden. Voor de kust van Noorwegen liggen ± 150.000 groote en kleine eilandjes, die het land en ook de Fjorden beschermen tegen al te opdringerige attenties van de zee. Daardoor is het wáter in de Fjorden klaar en onbewogen, hetgeen de bekoring, die er van uitgaat, slechts verhoogt.

Wat is een Fjord? Volgens het woordenboek: „een smalle baai in de rotsachtige kust van Noorwegen”, volgens een natuurliefhebber, die probeeren zou zijn indruk weer te geven: „onbeschrijflijk”. Iemand, die den lezers van „PANORAMA” nu eens zal vertellen wat een Fjord is, kan er zich natuurlijk met zoo'n Jantje van Leiden niet van af maken en daarom zal ik trachten het onbeschrijflijke te beschrijven. Ik waarschuw echter vooruit, ik zal veel van Uw phantasie vergen en in een paar woorden kan ik het U ook niet duidelijk maken.

Stel U voor, U bevond zich aan boord van een stoomer, die — toen U zich inscheepste — op U den indruk maakte alsof er een drijvende stad voor U lag en U vervulde met diep ontzag voor het machtige werk van het menschelijk vernuft. Aan boord gevoelde U zich verloren in de ruimte. Als U uw

grondeen aantal kleine eilandjes, waarachter — als een wazige dreiging — een schijnbaar compacte rotsmassa, die de eigenlijke kust vormt. Het schip vaart er recht op aan en U begint zich werkelijk eenigszins ongerust te maken over den stuurman op de brug en vraagt zich af, of die zich niet vergist en het schip tegen de rotsen te pletter zal laten loopen. Dan zwenkt de boot plots achter een eilandje om en U ontwaart een nauwe spleet in de rotsmassa. Daarheen richt het schip den steven, maar U vindt het onverantwoordelijk te trachten een schip van zulke kolossale afmetingen door een zóó nauwe opening te willen wringen. Steeds dichterbij nadert de stoomer de kust en dan is het of derotsen beginnen te wijken

klimmer — na het doortrekken van prachtige dennenbosschen en pijnwouden — daarboven het land van het Witte Zwijgen; de eeuwige sneeuw.

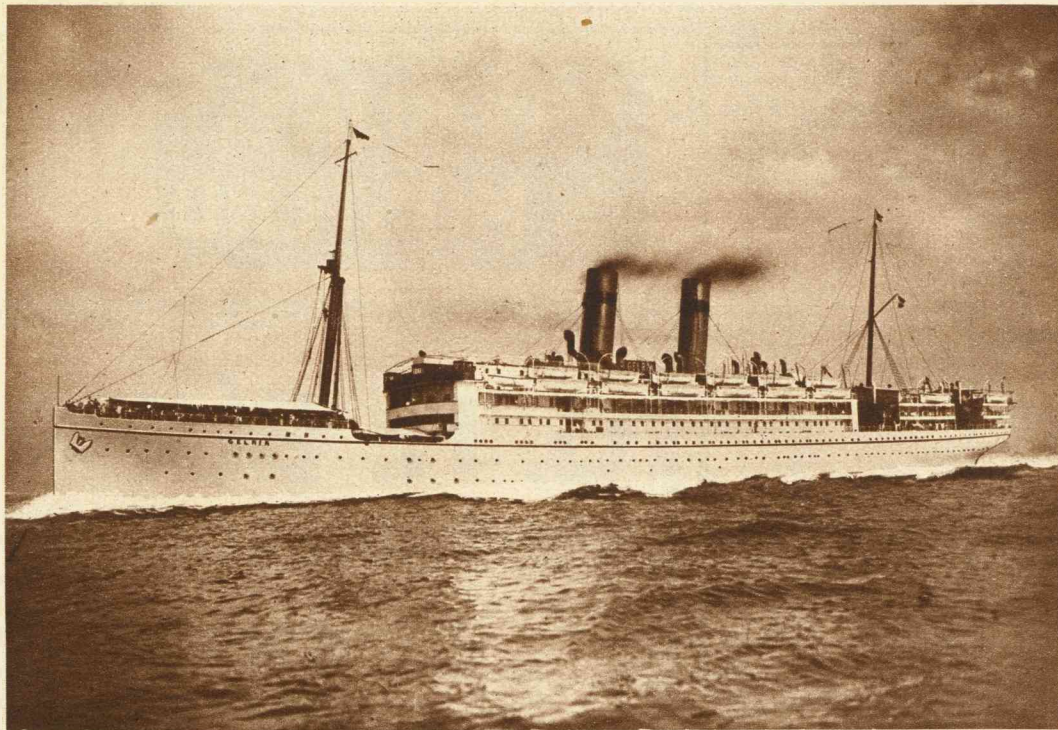
Tochten naar het land van deze heerlijkheden worden nog niet zoo heel lang ondernomen. Even meer dan een eeuw geleden was er van toerisme nog geen sprake; wegen bestonden er niet, hotels nog minder. Wanneer men zich toenmaals in de ruwe Noorsche natuur waagde, waren de eerste voorwaarden: een sterk gestel en stevige beenen. Dan wilde men nog wel eens zoo tegen het vallen van den avond de ambts-woning van den dorpspredikant opzoeken, waar men dan gastvrij onthaal vond en wanneer men dan den volgende morgen weer welgemoed op stap toog, lang nagestaard door den peinzenden blik van de blauwoogige blonde dochterkens van uw vriendelijken gastheer, nam men de herinnering in zich mee aan een trouwhartig, gul en hartelijk menschengeslacht. Het contrast met het heden, waar de laatste herinnering de goud-gegalonneerde pet van den hotelportier is, valt alleen den zeer ouden van dagen in het oog.

De Engelschen en Amerikanen bleken zeer volgzaam leerlingen op het gebied van toerisme en menigeen van hen liet aan de Noorsche kust een zomerverblijf bouwen. Later kwamen ook reizigers van andere nationaliteiten er genieten van de vrijwel nog ongerepte natuur en de laatste jaren trekken jaarlijks ook eenige honderdtallen landgenooten er heen. Zonder uitzondering komen ze opgetogen en verrukt door de grootsche pracht van het Noorsche landschap terug, beziel met een dosis nieuwe levenskracht en het vaste voornemen er nog eens weer te keeren.

De hierbij afgedrukte photo's geven onzen lezers een indruk van de Noorsche landschappen, maar om de schoonheid van het karakteristieke Noorsche landschap werkelijk te genieten, dient men er heen te gaan.

De Koninklijke Hollandsche Lloyd — die verleden jaar een proef in deze richting deed — maakt dezen zomer vier vacantiereizen naar het Noorden met het grootste en beste stoomschip van de Amsterdamsche vloot, n. l. s.s. „Gelria”. Wanneer U dus lust mocht gevoelen uw vacantie door te brengen in de schoone Noorsche dreven, dan weet U het adres.

J. P. K z n.

s.s. „Gelria” van den Koninklijken Hollandschen Lloyd, uitgerust voor de vacantiereizen naar Noorwegen.

en wanneer het schip werkelijk tusschen die rotsen doorvaart gelijkt het — bij die majestueuze wanden — op het kruisertje, waarmede U vroeger in Moeder's waschtobbe speelde. Het schip kan er vrij manoeuvreren. Hier vertoont zich voor uwe verbaasde blikken een met sneeuw bedekte top, daar een waterval, nu een gletscher, dan weer een typisch dorpje; kortom, iedere bocht van de Fjord beteekent 'n verrassing en elk plekje is een bezienswaardigheid. Daar verderop, denkt ge, zal de boot wel keeren, want daar is het zoo nauw, dat het schip er toch heusch niet door kan. Maar, alweer blijkt het gezichts-bedrog, want dichterbij gekomen merkt ge, dat de Fjord breed genoeg zou zijn om tien van zulke schepen naast elkander te laten varen. Zoo gaat het uren ver het land in; sommige Fjorden zijn honderd en meer Kilometers lang en steeds blijft Uw blik geboeid door de afwisselende pracht van het Noorsche Fjorden-landschap. Toen die rotsen voor het eerst uw aandacht trokken vond U ze kaal en onherbergzaam, maar nu het schip al verder en verder in de Fjorden doordringt blijkt, dat de dalen, tusschen de rotsen in, een buitengewoon weelderigen plantengroei bezitten. Alweer een contrast, want als het beneden zomer is, de wilde aardbeien en bramen hun zoeten geur in het dal verspreiden, de lucht trilt van het zoemen van bijen en muggen, dan vindt de ondernemende bergbe-

is voor de **Soliditeit** van
Kleding hetzelfde als
goede specie voor het
bouwen van een huis!

Wij hebben dan ook onze
betere en meer courante
genres eigengemaakte confectie
(Kleermakerswerk) alle met
paardenhaar doen bewerken.

Vraagt daarom deze
KREYMBORG's Kleding
(product van 40-jarige ervaring),
ze heeft een langen draagtijd,
door de soliede bewerking, ze is
elegant als geen andere, ze is
de voordeeligste, omdat een
dergelijke kwaliteit voor dien
prijs nergens anders te krijgen is.

Kreymborg

dat is 'em

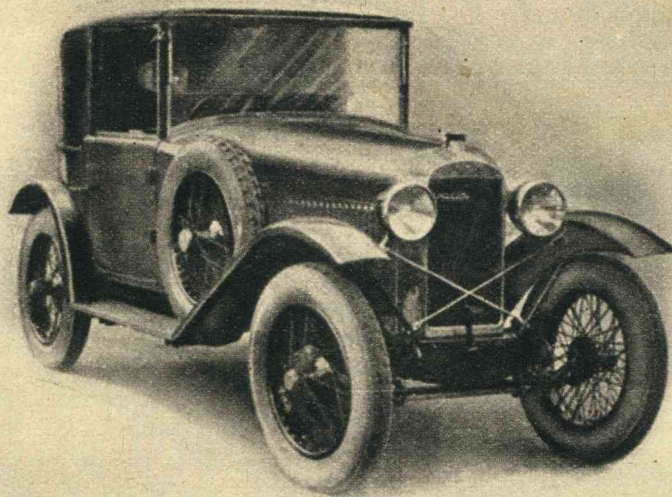

Grossmith's
**Old Cottage
Lavender Water
and Toilet Soap**

„Eene ondervinding van meer dan honderd jaren,
heeft ons in staat gesteld den bewonderaars van
dit Oud-Engelsch parfum een Lavendel Water
en een Lavendel Zeep van zulke belooverende
eigenschappen aan te bieden.”

Importeurs:

Richard Wernekinck & Co. te Amsterdam.

2-persoons **CABRIOLET** met Weymann-Carosserie

AMILCAR

Algemeen erkend als de beste hier
te lande geïmporteerde kleinauto

AMILCAR is een kwaliteitswagen

N.V. AUTOMOBIEL-MAATSCHAPPIJ „TELOS”

AMSTERDAM, Singel 430/432 — Telef. Nos. 35911, 34232

Wilt U beslist en volledig
van de U kwellende

AAMBEIEN

genezen, koopt of bestelt
dan nog heden het eenige
doeltreffende en zeker wer-
kende Geneesmiddel

HÄDENSEA

(Wettig Gedeponoord)

in Tuben met spuitbuis.
Door de speciaal inwendige
toepassing de eenige wer-
kelijke en succesvolle ge-
neeswijze. Duizendvoudig
door Doctoren en Klinieken
met enorm succes beproefd
en aanbevolen. Geen geval
te hardnekkig of te oud of
reeds de eerste aanwending
geeft direct weldadige ver-
lichting en spoedig vol-
komen genezing.

Sukkelt niet langer, waar
genezing mogelijk is en uit-
stel gevaarlijk, doch zendt
deze annonce met uw juiste
adres nog heden als „druk-
werk” aan de N.V. Neder-
landsche Industriële Mij.,
R. Rottekade 99, Rotter-
dam, en U ontvangt franco
toezending onder rembours
van f 2.—, (incl. alle kosten)
of vraagt bij uwen Apothe-
ker of Drogist uitsluitend
Hädensa. Bij geen succes
geld terug.

Een middel, dat „helpt” is
nooit te duur.
Een middel koopen, dat
niet, of NIET afdoende
helpt, is geld vermorsen.

WAT ELKE HUISVROUW
van het steriliseeren
weten moet, leert U de

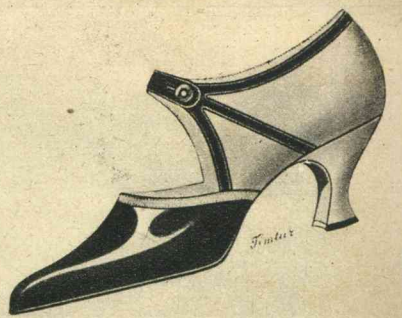
WECK

brochure, die gratis
gezonden wordt door
J. WECK & Co.,
ARNHEM.

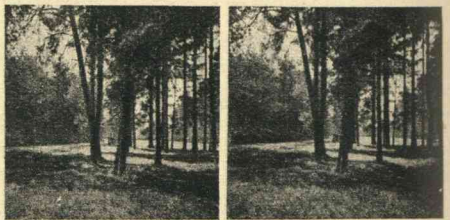

Alleen echt met den Naam
Mijnhardt op de Verpakking

VRAAGT & DRAAGT

„TIMTUR”

STEREOSCOOP FOTOGRAFIE

GEEFT DE MOOISTE RESULTATEN,
DAAR DE BEELDEN PLASTISCH
ZIJN, VOORAL IN NATUURKLEUREN

CAILLON CAMERA'S van af f 35.-

ALLEENVERKOOP:

Fotohandel **J. J. SWART**, Mosseltrap 5^b, R'dam

VRAAGT BROCHURE

G. H. BÜHRMANN'S
PAPIERGROOTHANDEL

AMSTERDAM
KEIZERSGRACHT 28-34

FILIALEN TE 'S-GRAVENHAGE

AFD.: H. F. DE CHARRO EN ZONEN

BATAVIA
(WELTEVREDEN)

BIJKANTOOR TE ROTTERDAM

VERTEGENWOORDIGINGEN TE
GRONINGEN EN UTRECHT

HANDELSMERK